

Brug 'de 28 sider' og undgå Frankrigs skæbne

16. juli 2016 (Leder) – Det er en stor ironi, at Frankrig er blevet ramt af et tragisk stik af sin tætte accept af Saudi-Arabien – og hermed også al-Qaeda i Syrien – lige så vel som, at Obamaregeringen er blevet tvunget til at frigive beviser, der har været hemmeligholdt i 15 år, på Saudi-Arabiens rolle i »al-Qaeda«-terrorangrebene i USA, den 11. september, 2001.

Den franske præsidentkandidat og leder af Solidarité et Progrès, Jacques Cheminade, understreger dette forhold i sin stærke erklæring (se: **»Stop kilden til terrorisme«**), om katastrofen i Nice. Frankrigs regering har heppet på al-Nusra Front (al-Qaeda i Syrien) imod den syriske præsident Assad. Den gav førsteprioritet til relationer med Saudi-Arabien, om hvem regeringen vidste, at de leverede våben, der skulle til al-Nusra og denne organisations aflægger i Syrien – lige indtil al-Nusras meget store og berygtede rekrutteringscelle i Nice udløste et dødbringende stød hjemme.

Samme tragedie fandt sted, med Bushregeringens oprindelige undertrykkelse af 'de 28 sider', der omsider blev frigivet i fredags, og som viser årelang saudisk assistance til al-Qaeda samtidig med, at angrebene 11. september blev planlagt og forberedt. Hvis dette hemmeligholdte afsnit var blevet frigivet sammen med resten af Kongressens 11. september-rapport fra 2002, kunne USA ikke være blevet inddraget i krig med Irak, »for at hævne 11. september«.

Nu er 'de 28 sider' omsider blevet tvunget frem af pres fra offentligheden, og deres offentliggørelse får ekstraordinær bred og fremtrædende mediedækning i hele verden. Dette giver os en enorm åbning for at ændre hele den transatlantiske politik for bekæmpelse af terrorisme og til forhindring af krig, som Cheminade understreger – og ligeledes til at skaffe

retfærdighed for ofrene for jihadisme.

Obamaregeringens Hvide Hus hævdede, mens de 28 sider blev frigivet – og fortsat med henved 150 redigeringer (overstreget af censuren) – at de ikke indeholdt »noget nyt«. Men i realiteten er helhedsbilledet i dette kapitel nyt; et langt mere fyldestgørende efterretningsbillede af en langt mere mangesidet saudisk operation for at assistere al-Qaeda, med det formål at undgå amerikanske operationer imod det.

New York Times, der anstrengte sig for at være enig med Obama, kunne ikke: »Men dokumentet, der blev frigivet fredag, er skånselsløst i sin kritik af den saudiske indsats for at underminere de amerikanske forsøg på at afmontere al-Qaeda i årene op til angrebene 11. september. Det fremstiller ydermere FBI som generelt set befindende sig i mørke mht. saudiske regeringsfolks manøvreringer internt i USA i denne periode.« Dette henviser til de sidste seks sider i kapitlet, som hidtil har været totalt ukendte for offentligheden. Overskriften i *The Times* var »Et overblik over saudisk indsats for at forpurre USA's aktion mod al-Qaeda«.

Intet nyt? Storbritanniens *Guardian* fremfører: »De såkaldte 28 sider indikerer et langt større netværk af forbindelser mellem al-Qaeda og den saudiske kongefamilie, end det hidtil har været kendt.«

En gennemgribende og helt ny undersøgelse kan nu være med til, at den amerikanske offentlighed kan se et nyt paradigme, et paradigme, gennem hvilket USA og hele Europa, inklusive Frankrig, kan komme ud af de seneste 15 års regimeskift- og terrorhelvede.

Dette betyder, at vi skal have en undersøgelse, der går et godt stykke tilbage til den nu afslørede 11. september-fremmede, Prins Bandar's berømte »Al Yamama-aftale ('olie-forvåben') med Storbritannien, der leverede de hemmelige offshore-konti til så mange destabiliserings- og

terroraktioner.

Det er, hvad vi nu har krævet. Det samme har familierne til ofrene for 11. september, der i går voldsomt angreb Obama for at forsøge at lukke døren i ansigtet på sandheden netop, som den er begyndt at åbne sig.

Vi henviser til nedenstående udstrakte dækning af 'de 28 sider' fra både vores danske hjemmeside og ligeledes fra LaRouche-bevægelsens ditto.

Vi anbefaler især LPAC's 56 min. lange featurefilm fra 2011, »Ten Years Later«. <https://www.youtube.com/watch?v=quYYA1wtUwc>

USA: Kongressen har nu frigivet 'de 28 sider': LaRouchePAC kræver en ny undersøgelse af terrorangrebene 11. september 2001



15. juli 2016 (Leder) – Under enormt pres fra familierne til ofrene fra 11. september, fra et par modige medlemmer af Kongressen og fra LaRouchePAC, der har været forkæmper i forreste linje for denne historie siden 2009, har Efterretningskomiteerne fra Repræsentanternes Hus og Senatet endelig offentliggjort en redigeret version af de hemmeligstemplede 28 sider af den oprindelige Fælles Kongresundersøgelse (2002), der detaljerer den saudiske involvering i terrorangrebene den 11. september, 2001. Disse sider, der i 15 år er blevet holdt skjult for det amerikanske folk, må nu blive begyndelsen af en *de novo* undersøgelse, fra toppen og ned, af angrebene 11. september og den efterfølgende mørklægning. Lad denne sejr blive begyndelsen til et nyt paradigme for sandhed og ansvarlighed i USA. For evigt fremad!

**Bliv medlem af Schiller Institutet
i dag!**

**Der er så meget, der skal gøres ...
Din verden har det rigtig skidt –**

Vi har løsningerne!

Læs vores danske dækning:

»Kongressen frigiver 'de 28 sider'« Inkl. pdf af siderne.

»Frigivelsen af 'de 28 sider' en strategisk sejr. Nu må vi have en ny undersøgelse.

Den 10. september, 2011, udgav LaRouchePAC en feature-film, »11. september, ti år senere, der undersøger de politiske, økonomiske og overordnede geo-strategiske motiver til angrebene 11/9«. *Må se!*

<https://www.youtube.com/watch?v=quYYA1wtUwc>

Vi henviser til LaRouchePAC's side med udstrakt dokumentation om organisationens årelange kamp for denne sag.

Frigivelsen af 'de 28 sider' en strategisk sejr; Nu må vi have en ny undersøgelse



15. juli 2016 – Obamaregeringen ventede til de allersidste timer af Kongressens samling, før den går på seks ugers ferie, med at frigive det let redigerede, 28 sider lange kapitel af den oprindelige rapport fra 2002 over den Fælles Kongresundersøgelse af begivenhederne den 11. september, 2001. På trods af denne timing var frigivelsen en enorm sejr, der nu anbringer hele det Anglo-Saudiske Imperium i direkte skudlinje pga. dets nu dokumenterede rolle i den værste terrorgrusomhed, begået på amerikansk jord. Desuden gør en omhyggelig gennemlæsning af de delvist redigerede 28 sider det ganske klart, at kongresmedlem Thomas Massie (R-Ky.) havde fuldstændig ret, da han sidste år sagde, at de 28 sider tvinger os til fuldstændigt at gentænke alt, hvad der er sket i løbet af de seneste 15 år.

Graden af bevis for det saudiske monarkis involvering i angrebene 11. september går langt ud over det, der hidtil har været offentligt kendt. Snesevis af saudiske regeringsfolk og medlemmer af den kongelige familie var intimt involveret med al-Qaeda, og mange havde direkte forbindelse til selve flykaprerne. Amerikanske tjenester havde beviser for et dybtgående saudisk sponsorskab af al-Qaeda i årevis før angrebene den 11. september, men ethvert forsøg på at slå ned på dette forhold blev undertrykt, og detektiver blev fyret

eller forflyttet, hvis de stillede for mange af de rigtige spørgsmål.

Det, der nu er et presserende behov for, er en undersøgelse, fra toppen og ned, der begynder med den anglo-saudiske hånd bag 11. september, men som går langt videre end til disse begivenheder for 15 år siden og undersøger alle de efterfølgende terrorgrusomheder og terrorbegivenheder, såsom invasionerne ind i Irak og Libyen, den igangværende indsats for at fremtvinge et regimeskifte i Assads Syrien, samt meget mere endnu.

Lyndon LaRouche understregede i dag, at vi må bevare dette momentum for en ny undersøgelse, der udforsker dybderne i det anglo-saudiske kompleks. Intet mindre vil være i stand til at rykke terrorpesten op ved rode.

Udgivelsen af de 28 sider, der kommer blot få dage efter **udgivelsen af Chilcot-kommissionens rapport i Britannien**, udgør et **dødbringende, et-to-stød mod hjertet af Det britiske Imperium og dets saudiske partnere.**

Efter udgivelsen af den 28 sider, overbragte kongresmedlem Walter Jones, der anførte i kampen i Kongressen, sin tak og sine lykønskninger til LaRouche-bevægelsen for vores afgørende rolle i at fremtvinge en frigivelse af dokumenterne. Han afgav løfte om at gå videre til næste niveau af undersøgelse og ikke stoppe, før den fulde sandhed er offentliggjort, for åbent tæppe.

Foto: Walter B. Jones (født 1943) er kongresmedlem i USA's Repræsentanternes Hus for North Carolina 3rd kongresdistrikt. Han er medlem af det Republikanske Parti.

Stop 3. Verdenskrig: EIR nagler amerikanske krigshøge som fortsættelsen af Det britiske Imperium

12. juli 2016 – På den selvsamme dag, hvor Voldgiftsretten i Haag afsagde kendelse imod Kina i sagen om Filippinernes krav i det Sydkinesiske Hav, afholdt CSIS, det neokonservative center i Washington D.C., et heldagsforum om det Sydkinesiske Hav, der indledtes med en hovedtale af senator Dan Sullivan (R-AK.). Sullivan, senator John McCains kohorte på Senatskomiteen for Bevæbnede Tjenester, holdt en tale, der ville have passet godt på et nazistisk Nürnberg-stævne, for dernæst blot at blive afsløret af *EIR's* Bill Jones som værende talsmand og hitman for Det britiske Imperium i dets moderne forklædning, hvor de optræder som partiske krigshøge, der støtter op om Obamas krigsmobilisering imod Rusland og Kina.

Sullivan gentog, ligesom mange andre ved CSIS-konklaven, forsvarsminister Ash Carters linje, der siger, at USA's militær »kan og vil flyve, sejle og operere overalt, hvor international lov tillader det«. Han havde den uforskammethed at sige, at USA ønsker at bruge sin militærmagt således, at »aggressionskrige vil blive forvist til fortiden«. Han sagde, at de Grundlæggende Fædre skrev »sejladsfriheden« ind i vores Uafhængighedserklæring imod en tyran, der begrænsede denne frihed, og at vi viderefører dette forsvar for sejladsfrihed i dag med vores militær i det Sydkinesiske Hav.

Lederen af *EIR*'s Washington-kontor Bill Jones sagde, at, for ham var historie vigtigt, idet én af hans forfædre var blevet dræbt i samme Amerikanske Revolution, og han havde en korrektion at komme med i forhold til Sullivans historieelektion. »Vore grundlæggende fædre havde gjort oprør imod et Britisk Imperium«, sagde Jones, »datidens hersker over verdenshavene, der ligeledes hævdede, at de repræsenterede »regering ved lov«, DERES lov, og at vi (USA) havde hævdet, at vi havde ret til at afgøre vores egen skæbne.« »Vi synes nu at have vedtaget Det britiske Imperiums rolle og insisterer på, at Kina gør det samme. Tænk engang over, hvordan Kina anskuer dette ud fra deres egen histories standpunkt. Hvis vi gennemfører Deres forslag om at opbygge vore militære styrker i regionen på vegne af »sejladsfriheden«, eller et andet påskud, vil dette føre til krig«, sagde Jones.

Sullivan var fuldstændig destabiliseret, med et publikum, der tav og tydeligvis var nervøs.

»Det er ikke os, der bestemmer reglerne«, fik han endelig fremstammet.

»Nok er vi lederne, men dette er en orden, baseret på regler. At sige, at vi skulle være en slags diktatorer, er forkert. Det er vi ikke enige i. Vi ønsker sejladss- og handelsfrihed. Flere og flere lande tilskynder os til at hjælpe, fordi man stoler på os. Se på NATO-mødet i sidste uge[!]. De stoler på, at vi ikke har territoriale krav, og de har brug for vores hjælp til at kæmpe tilbage imod nationer, der benytter sig af tvang, som Rusland og nu Kina.«

Det efterfølgende spørgsmål blev stillet af *Defense News*, hvis reporter sagde:

»For at følge op på det sidste spørgsmål, så sagde De, at vi nu bør sende to hangarskibs-grupper til permanent udstationering i regionen. Vil dette ikke udgøre en optrapning, der fører til yderligere spænding?«

Atter stod Sullivan afsløret og svarede defensivt:

»Det er ikke min anskuelse, at det, at vores land militært står sammen med vore allierede til forsvar for handel og udveksling, skulle udgøre en form for trussel.«

Ikke desto mindre forløb Nürnberg-stævnet i række og geled.

[Alle ovenstående citater er parafraser, der ligger meget tæt op ad de respektive bemærkninger.]

Se også: Kinas ambassadør til USA giver USA's doktrin »omdrejningspunkt Asien« skylden for uroen omkring det Sydkinesiske Hav.

Se også: Afgørelsen fra Voldgiftsretten i Haag bærer ved til det krigsbål i det Sydkinesiske Hav, som Obama ønsker.

Se også: EIR indtager prominent rolle ved pressekonference i Washington om det Sydkinesiske Hav.

For krig og terrorisme: Erinyerne har først lige taget fat i Blair

9. juli 2016 (Leder) – Angrebet på dem, der, med Tony Blair i spidsen, brugte angrebene 11. september (2001) til at føre illegale aggressionskrige og slippe international terrorisme løs, optrappes.

På en dag, hvor den nye filippinske præsident udfordrede Blair og USA som værende kilderne til terrorismen, og hvor medlemmer

af den amerikanske Kongres opfordrede til en mobilisering for at fremtvinge offentliggørelsen af beviserne mod saudierne og briterne, står Blair ligeledes over for voksende sagsanlæg fra britiske militærfamilier og udsigten til retsforfølgelse.

Avisen *London Telegraph* rapporterede, at den af juridiske kilder havde fået at vide, at Chilcot-kommissionens rapport gav grundlag for juridiske søgsmål om skadeserstatninger mod Blair, anlagt af sårede veteraner fra Irak og af familier til soldater, der døde dér. Den sagde, at foreløbig 29 familier til døde soldater har bedt advokatfirmaet McCue & Partners om at lægge sag an mod Blair »for hver en penny«, og mange andre forventes at følge trop. Firmaet forventer at føre en civil retssag for »myndighedsmisbrug i offentligt hverv«, der viser, at Blair havde

»handlet ud over sine magtbeføjelser, og at skade herved er blevet forårsaget, og at denne skade kunne have været forudsagt.«

Myndighedsmisbrug under udførelse af offentligt hverv giver potentielt mulighed for ubegrænsede skadeserstatninger.

Telegraph fremfører, at Sir John Chilcots undersøgelse fandt, at

»Hr. Blair burde have set de problemer, der resulterede af invasionen i 2003, og kom til at indikere, således også for ham, at denne militæraktion var illegal.«

Den bemærker også, at Blair

»har skabt sig en formue, anslået til 60 millioner pund ... Reg Keys, hvis søn Tom var én af seks soldater i det Kongelige Militærpoliti, der blev dræbt ved Major al-Kabir i 2003, sagde: »Tony Blair har tjent en masse penge på et offentligt hverv, som jeg mener, han misbrugte.«

»Roger Bacon, hvis søn Matt Bacon, en major i

Efterretningskorpset, blev dræbt af en vejsidebombe i 2005, sagde: 'Sagsanlægget for myndighedsmisbrug i offentligt hverv giver os mulighed for at sagsøge ham for ubegrænsede skadeserstatninger. Jeg ønsker, at disse midler indsættes på en fond for genopbygning af Irak. Det ville hjælpe med at kompensere for det, det skete dér.»

BBC offentliggjorde uafhængigt en juridisk ekspertanalyse af spørgsmålet, »Kunne Blair stå over for juridisk sagsanlæg over Irakkrigen?« BBC's juridiske korrespondent Clive Coleman rapporterer, at »aggressionskrig«, den alvorligste krigsforbrydelse, ville være den mest indlysende kriminelle anklage mod Blair. Men, siger Coleman, 1998-Romtraktatens skabelse af den Internationale Forbryderdomstol fjernede retsforfølgelse af aggressionskrige fra nationer, men udskød en aftale om, at den Internationale Forbryderdomstol skulle gøre det, til i hvert fald 2017!

Det er derfor mere sandsynligt, mener Coleman, at Blair i fremtiden kommer til at stå over for retsforfølgelse for »forseelser i offentligt hverv«, for hvilken Chilcot-kommissionen leverer grundlaget. Anklagen om kriminelle handlinger er alvorlig og har en indlysende lighed med »myndighedsmisbrug i offentligt hverv«, for hvilken anklage familierne har til hensigt at sagsøge ham »for hver en penny«.

**Lyndon LaRouche stiller
spørgsmålet:
Er amerikanerne parate til at**

komme sammen igen for at genoverveje deres skæbne?

9. juli 2016 – Diane Sare, medlem af LaRouchePAC's Komite for Politisk Strategi, indledte lørdag mødet 'Dialog med Manhattan-projektet' med følgende indlæg (uddrag):

Diane Sare: Jeg gentager lige: Folk, der har fulgt os på websiden, har set dette i morgens rapport og hørt det med LaRouches egne ord i går aftes på [webcastet \(Fredags-webcast\)](#).

Men i en diskussion torsdag med medlemmer af Policy Committee og nogle af vore folk i efterretningsteamet, som forberedelse til webcastet, sagde han: »Manhattan-systemet er parat til at blive anvendt. Det må bruges og må igangsætte en bølgebevægelse i hele USA. Det kan vi sandsynligvis gøre.« Han sagde, at det spørgsmål, der lå på bordet, er, »Vil Obama bombe verden, eller vil han opgive, eller noget andet midt imellem?«

Dette skal delvis ses i sammenhæng med [Chilcot-kommissionens rapport om Tony Blair](#), som folk måske er bekendt med, hvor det grundlæggende set nu er kommet frem, at Blair var skyldig i at have lanceret og organiseret en aggressionskrig; en aggressionskrig er en forbrydelse under Nürnberg-charteret. Det er i strid med FN's resolutioner; det er en overtrædelse af international lov. Krig må kun bruges som den absolut sidste udvej, og Chilcot-kommissionen fandt, at det ikke var tilfældet; med andre ord, at krigen var unødvendig. Tony Blair er *de facto* destrueret, og avisen *The London Guardian* havde en artikel torsdag med hovedoverskriften, »Krigen i Irak var ikke en bommert eller en fejltagelse, den var en forbrydelse«.

Første linje lyder, »Tony Blair er *fordømt*. Vi har set hvidvaskning af etablissementet i fortiden. Fra Blodige Søndag til Hillsborough har autoriteterne konspireret for at kvæle sandheden i de magtfuldes interesse, men ikke denne gang. Chilcot-undersøgelsen var ved at få en satirisk bibetydning for en farce, hvor det tog lang tid at udføre en opgave, men Sir John vil med sikkerhed gå over i historien som den mand, der leverede *den mest* omfattende ødelæggende dom over nogen moderne premierminister.« Og artiklen fortsætter med at diskutere alle de ulykker, menneskeheden har været udsat for som resultat af denne unødvendige, illegale aggressionskrig, inklusive de 60 millioner flygtninge.

Så Blair er færdig. Og spørgsmålet er så, er Obama færdig? Det er i denne sammenhæng, at LaRouche stillede spørgsmålet, »Vil Obama lancere en atomkrig, vil han opgive, eller vil han gøre noget midt imellem?« Og han sagde, »vi må lukke dette ned, vi må lukke dette politiske fremstød for krig ned, vi må lukke det ned nu, og vi må sætte hårdt ind«. Han sagde, »vi har en forpligtelse til at skabe et nyt økonomisk system, der bidrager til de behov, som findes i den amerikanske befolkning og andetsteds.« Og så spurgte han, »er det amerikanske folk parat til at komme sammen igen for at genoverveje sin skæbne?«

Jeg mener, dette virkelig er det spørgsmål, vi bør stille os selv, for, hvad er vores skæbne, vores bestemmelse? Hvad mener I, at jeres skæbne er? Hvorfor skulle I tage det op til genovervejelse? Jeg sagde i går aftes på webcastet, at det slog mig, at Alexander Hamilton (USA's første finansminister, *-red.*) voksede op i en koloni, britisk, hollandsk sukkerplantage, en slavekoloni i Caribien; han kommer til USA, og USA er en koloni, ikke, at der ikke er folk her, ekstremt betydningsfulde personer som Benjamin Franklin og Mathers og andre med grundlæggende ideer, men en nation er ikke blevet skabt. Og Alexander Hamilton har allerede i sit hoved en idé om, hvad fremtiden bør være, og hvad tanken om en republik bør være, og som er baseret på et grundlæggende begreb om, hvad

det vil sige at være et menneskeligt væsen. Spørgsmålet om menneskets værdighed.

Se hele webcastet, 'The Manhattan Project' fra 9. juli.

Se feature-video: 'The Two Massachussetts' med en historisk gennemgang af udviklingen fra Amerika som en koloni og til en republik, 18. min. Forord af Lyndon LaRouche.

Følg med i den løbende oversættelse af **Phil Rubinsteins foredrag på vores kontor i København, om Chilcot-rapporten og kreativitetens nødvendighed**, God søndag!

**Verden efter den britiske
Chilcot-rapport om Irak-
krigen;
samt foredrag om Albert
Einstein og kreativitetens
nødvendighed,
v/ Phil Rubinstein,
LaRouchePAC, USA.
Video og lyd; uddrag på dansk**

Video 2. del:

Lyd:

Følgende er et dansk uddrag, let redigeret, af den første del af indlægget:

Phil Rubinstein, (en leder af LaRouchePAC i USA): Det, jeg vil forsøge at gøre, er, at jeg vil begynde med lidt politisk baggrund; men i dag drejer det sig ikke om at give en briefing, og så fortsætte med et emne. Der er et par ting, som Lyndon og Helga LaRouche har talt om i de seneste år, og faktisk i løbet af de seneste par uger; og der er to ting, som jeg vil komme ind på. Det første er, at Helga, under denne nylige konference i Berlin, har udsendt en appel om en dialog mellem civilisationer; men hvad der er vigtigere, så har Helga understreget den pointe, at vi må have et skifte i kulturen, den globale kultur. En del af at få ændret den globale kultur er at få en relation imellem de eksisterende nationer, der bedst kan bygges på hver enkelte civilisations højdepunkter – den renæssance, der har fundet sted i de forskellige civilisationer, f.eks. den storslåede renæssance i Kina, Tongdynastiet og andre perioder; Konfucius. I Indien var der Gupta-perioden med store udviklinger inden for klassisk kunst og videnskab, og naturligvis også den græske renæssance, den italienske renæssance, og mange tilfælde, som vi ikke ved ret meget om. Men, at bringe disse sammen, og det var især det, der fandt sted ved koncerten lørdag aften – jeg kan kun opfordre folk til at gå til websiden og se det, hvis man ikke selv var til stede. Og dette er, hvad Helga har stillet krav om som en politisk nødvendighed i dag, nu. Intet mindre kan gøre det. Politik har ændret sig over de seneste 10, 20, 30 eller 40 år, for man kan sige, at, for fyrre år siden var behovet for en sådan total forandring i det kulturelle syn ikke så påkrævet, og vi ville måske have kunnet gennemføre et par reformer, der kunne have fået os igennem krisen. Det er ikke længere tilfældet. I dag står vi, 25 år efter Sovjetunionens fald. Og på det tidspunkt sagde LaRouchebevægelsen og Schiller Instituttet, at dette ikke

betød Vestens sejr over Østen, men at det vestlige system sådan, som det var i færd med at udvikle sig på det tidspunkt, også gik sit sammenbrud i møde. Og dét, som Helga og Lyn sagde på det tidspunkt, var, at den eneste måde at undgå dette på, var at åbne op for den fulde udvikling af den eurasiske landmasse. Så langt tilbage går vores fremgangsmåde, med den Eurasiske Landbro, mindst tilbage til 1989-90. I modsat fald ville der komme et sammenbrud i den globale kultur. Hvis vi forsøgte at udbrede den eksisterende London/Wall Street-akse, det såkaldte Washington-konsensus efter ordre fra Storbritannien; fra selve Monarkiet, og det vil jeg gerne understrege, for folk mener, at det er absurd, selv i Europa, selv i USA, mener folk, at det er absurd. Men det er i realiteten dér, vi står. Lyndon LaRouche er kommet med et specifikt udtryk for dette, som går ud på, at spørgsmålet her først og fremmest drejer sig om kreativitet. Spørgsmålet for de fleste af os er: Hvad betyder dette? Hvad er kreativitet? Og Lyn(don) siger, at det er kreativitet i sig selv. Det er simpelt hen kreativitet, og hvis vi forstår det som et faktisk princip om menneskelig udvikling og vores forhold til universet som helhed. Her på det seneste har Lyndon sagt, tænk som Einstein. Og det morsomme er, at for år tilbage – jeg hader at lyde gammel, men det er jeg, ikke så gammel endda, men det skrider frem; måske er jeg den ældste person i lokalet? – Nå, men for mange år siden havde vi et blad, der hed The Campaigner, som var vores teoretiske magasin, tilbage i slutningen af '70'erne, og vi havde et nummer, der hed: Tænk som Beethoven! Jeg vil gerne fastslå den pointe, at der ikke er den store forskel. For, et af de afgørende punkter i at tænke som Einstein er klassisk musik. Det kommer jeg tilbage til, når jeg kommer til Einstein, men blot for nu at giver jer en smagsprøve på, hvad det er, Lyn talte om. For det drejer sig ikke bare om, at Einstein var et videnskabeligt geni, og det var han – vi kommer ikke på den særlige relativitetsteori, men jeg vil komme ind på nogle af de kontroversielle elementer af det – men han var, i hele sin personlighed, som person, et geni. Han havde den rigtige opfattelse af stort set alle

spørgsmål, som han blev involveret i, inkl. nogle kontroversielle videnskabelige spørgsmål, hvor mange mennesker mente, at han havde uret. Og jeg taler ikke om de specifikke resultater, men om hans tilgang, fremgangsmåde, selv nu her 100 år efter, eller omkring 60 år efter hans død, er man nødsaget til at komme tilbage til at diskutere nogle af hans ideer. Videnskaben udvikler sig selvfølgelig. Som folk måske ved, og det er blot en del af det, f.eks. men videnskabsfolk er nu, efter at have rasket ned på ideen, gået tilbage til begrebet om en helhedsanskuelse af videnskab. Dette må gå langt videre end det, de tænkte, og selv det, Einstein vidste, og Lyn har været en ledende person. For, en del af problemet er denne adskillelse af forskellige discipliner ikke alene er en adskillelse fra videnskab, men også en adskillelse inden for de forskellige videnskaber: fysik, biologi osv. Og de er i virkeligheden slet ikke adskilte. Det er ikke blot det, at de ikke udgør adskilte områder, men at det er en fejl at tænke på dem adskilt fra hinanden. De kan ikke eksistere adskilte. En af de ting, jeg gerne vil understrege, er, at, for virkelig at kunne opnå det, som Lyn og Einstein taler om, må vi anskue fysik fra et helt andet synspunkt; ud fra et synspunkt om, ikke alene biologi, men om livet; ting, der ikke er entropiske, men, hvad der er endnu vigtigere, selve det menneskelige intellekt. Det er altså ikke hjerne, som de fleste mennesker ... jeg så en af disse videnskabsvideoer, og de havde et afsnit om Einstein; Einstein og hans videnskab, Einstein og hans et eller andet; og så Einstein og hans hjerne. Der var en journalist, der stillede spørgsmål til topvidenskabsfolk, hvilket ikke gør det bedre, og hun var fikseret på hjernen! Det var en fyr, der studerede Einsteins (fysiske) hjerne fra noget skørt materiale, og hun blev ved med at komme tilbage til, hvor stor var hans hjerne, og hvor mange hjernevindinger var der, det var sindssygt! Så vi taler altså ikke om hjerne, men om det menneskelige intellekt. (Se også LPAC-videoen: *The Extraordinary genius of Albert Einstein*, med indledning af Phil Rubinstein, -red.)

Til dels, for at komme derhen, hvorfor taler Lyn og Helga om det på denne måde, at man må have en tilgang ud fra synspunktet om intellektet. På én måde siger man, at intellektet er adskilt fra det fysiske univers, på en anden måde siger man, at intellektet blot er en sen opdagelse, i det mindste her på planeten Jord; vi ved ikke, om der intellekt andetsteds i universet. Så hvorfor begynde dér? Faktisk er det sådan, at det menneskelige intellekt er det, som universet har frembragt. Vi kan bevise en vis relation til dette univers, hvilket er, hvad Einstein arbejdede ud fra. Men hvorfor må vi tage dette udgangspunkt? Vil de fleste mennesker sige. Er det ikke lidt meget; I har måske ret, det kunne muligvis være interessant at tale om dette. Men lad os nu ... som Lyn ynder at sige: Lad os nu være lidt praktiske. Hvad kan vi (rent praktisk) gøre? Kan vi ikke aplikere en anden tilgang? Lige nu; lad os få et bedre system i Europa; lad os håndtere euro-spørgsmålet. Lad os forbedre vores relation med Rusland, lad os få en dialog med Rusland. Det er en god ting. Briterne forlod (EU); lad os se, hvad vi kan gøre med det, der er tilbage; vi må på en eller anden måde holde sammen på Europa. Lad os være praktiske! OK, vi må tage os af spørgsmålet om kineserne. Vi må konkurrere med dem, for det handler altid om konkurrence. En nation imod den anden, det er altid geopolitik, det er altid et nulsums-spil; lad os være praktiske.

Det problem, vi står overfor, er, at tingene nu er kommet til det punkt, hvor der ikke er nogen praktiske skridt, der kan tages, *undtagen en form for revolution*. Jeg taler ikke om at kaste med brosten og mursten. Hvis vi ikke gør det rigtige, vil jeg gerne understrege, at det kan komme så vidt nogle steder. Hvis vi ser på Mellemosten, dér har vi en forfærdelig situation. Men en revolution i kulturen. Den slags ting, der må udtænkes, f.eks. har vi med musikken, vi har opført koncerten i Berlin, men mere generelt, så bruger vi udviklingen af musikalske kor til at mobilisere folk. Jeg er sikker på, man har noget lignende i Europa; i USA er der mange

unge mennesker, der mener, at Rapp-musik er kreativt. De siger ikke bare, at de kan lide det – det siger nogen måske – men det virkelige argument er, at det er kreativt. Det er poesi. Det er virkeligt. Det er gaden. Det er mit liv. De er måden, hvorpå jeg udtrykker mig. Og kendsgerningen er, at, på dette tidspunkt, så, hvis man ikke erkender, at det ødelægger deres intellekt, så kan man ikke organisere det. Men mindre, man i det mindste engagerer sig i denne debat, engagerer sig i ... min hustru er dansk, og Danmark er et vidunderligt land, folk er lykkelige, men jeg har set ungdommen. Og de ligner alt for meget det, vi amerikanere kalder 'Goths', gotere, skinheads osv., med tatoveringer, med alternativ påklædning med kranier og skeletter og 14 nåle igennem næsen, osv. Hvis man har en ungdom, for hvem hæslighed er et højdepunkt af deres kultur, noget, man forsøger at opnå, så har man en ungdom, der har mistet enhver fornemmelse af formål i verden. Mistet enhver fornemmelse af, hvad det vil sige at være menneske. For, at være menneske er ikke hæslighed. Og dette er et virkeligt problem, hvor man ser forskellighederne i kulturer. Især Kina har ungdommen tendens til at være optimistiske. De overtager sikkert nok noget af den vesterlandske kultur, det gør de, og det er et problem. Men bortset fra det, så har de en fornemmelse af, at det at være menneske har en egenskab af skønhed, af udvikling, en egenskab af fremskridt og opdagelse og spænding. Det ser man ikke hos ret mange unge i Vesten i dag, generelt, selv om der nok skal være nogen.

Se på, hvad der foregår lige nu. Vi har et sammenbrud af det vestlige finansielle system. Deutsche Bank – 50, 70 billioner i derivater – de siger selvfølgelig, at det vil udligne sig, men det er ikke sandt, sådan sker et krak ikke. De sidder ikke der og udligner det hele, og så bliver det til nul, og sluttelig med 50 billioner i derivater, udveksler man en dollar frem og tilbage, og så er det hele løst. Siden hvornår har det fungeret sådan? Det er deres argument. Men det fungerer ikke sådan. 50 billioner i Deutsche Bank – der i virkeligheden ikke er en tysk bank, den har grundlæggende set

base i New York osv., men altså, hvad er Tysklands totale BNP? Der er på omkring 3 billioner, sådan noget. Det totale BNP i EU er 18 billioner dollars. Så vi taler altså om mellem 3 til 4 gange det totale BNP. Deutsche Bank er bankerot. I USA har vi ikke råd til noget, undtagen bankerne. Jeg har netop set en rapport fra New Jersey, med 8 millioner indbyggere, den tættest eller næst-tættest befolkede delstat, lidt mere som i Europa mht. befolkningstæthed, der ikke ligner noget andet sted i USA. Der har de en idiot som guvernør, der stillede på som præsidentkandidat, og de har netop erklæret, at de vil standse al reparation og vedligeholdelse af veje og motorveje, for budgettet blev ikke vedtaget. Så han prøver at presse folk. I USA har vi, for første gang i vores historie, en stigning i antal dødsfald i aldersgruppen 25 – 54. Med andre ord, så er antallet af dødsfald pr. 1000 mennesker, eller pr. 100.000 mennesker, er i denne aldersgruppe steget under Bush- og Obamapræsidentskaberne. Undersøgelsen spændte over perioden 1999 til 2012/14. Selvmordsraterne er steget. Men den virkelige historie om sundhedsvæsenet i USA, det er forvirrende, jo, vi har da en 5 – 10 hospitaler i USA, der er hospitaler i verdensklasse. Det er ikke sådan, at vi ikke har disse ting. Men, de bliver ikke brugt, med mindre man tilhører de højere samfundslag, eller udvælges til at deltage i et eksperiment; men bortset fra det, så er bundlinjen lige nu, at, hvis du er over 65, må vi lige overveje, om det kan betale sig at tage os af dig. Så de sætter altså indbetalingen for lægebehandling op, osv.

Hvad ser vi? EU falder fra hinanden. Hvad er signalerne? Vi ved ikke helt, hvad det er, der foregår i Storbritannien. Vi forsøger at finde ud af det. Men vi ved, at Europa var chokeret over den idé, at briterne stemte for at forlade EU. Det her har en særlig drejning. Den idé, som briterne har spillet, og som giver én en idé om deres rolle, er, at de godt kan lide altid at sætte visse ting op på en sådan måde, der giver kontrol; men de bliver aldrig rigtigt selv en del af det, de sætter op. De holder sig altid lidt udenfor. Churchill

er et godt eksempel. Churchill gjorde det meget klart, at de ikke ville opgive Imperiet. Det er grunden til, at de kæmpede mod nazisterne; det gjorde de ikke, fordi de ønskede at redde jøderne, glem det. De kæmpede mod nazisterne – efter at de først havde installeret nazisterne – fordi de ikke ville miste en del af deres imperium, og de indså, at det var den vej, det gik. Men ikke desto mindre var deres exit af EU en faktor, der var noget af en overraskelse, især uden for Storbritannien ... igen, hvad det britiske etablissement tænkte, og jeg vil tro, at der var splittelser selv i det britiske etablissement, og det er sandsynligvis grunden til, at det var så tæt løb. Men en overraskelse, de er ude, og den Europæiske Union er død. Der vil fremover ikke findes noget EU. Disse fyre, Juncker og Schultz, der siger, at vi får et nyt Europa, et stærkere Europa, et kerne-Europa, det grundlæggende Europa – glem det. Europa (EU) er fuldstændigt røget. Til dels, fordi hele banksystemet er røget.

Nu har man Chilcot-rapporten. Jeg mener, at dette også vil vise sig at være betydningsfuldt. Tony Blair udgjorde modellen for det seneste amerikanske præsidentskab. Som det fremgår af selve Chilcot-rapporten, så var han bonkammerat med George W. Bush, og den idé, at det skulle have været George Bush, der kommanderede rundt med Tony Blair, er mere end absurd. Som vi plejede at sige, så var George W. Bush ikke i stand til at holde fast i en idé på vej fra den ene ende af lokalet til den anden. Dette var Tony Blairs krig. Dette var briternes imperie-krig. Det var USA under Bush. Obama har ambitioner; han vil gerne være mere ligesom Blair. Han vil ikke indrømme, at han ikke ved, hvad han foretager sig, han er alt for narcissistisk, han modellerer sig efter Blair i mange henseender. Dette er det nye Labourparti, husker man måske. Hvad det havde med arbejde (labour) at gøre, aner jeg ikke. Det var så nyt, at de slet ikke behøvede at arbejde!

Chilcot-rapporten gør dette klart. Vi vidste dette; vi sagde dette. Der var andre, der også sagde det. Men den

kendsgerning, at dette nu kommer ud få dage efter Brexit, som en rapport – og jeg så faktisk Blair, der forsøgte at undskylde, og han var noget rystet. Så vi har altså enden på EU; vi har de kollapsende banker, og dette har naturligvis udløst en virkning, hvor Carney, som er chef for Bank of England ... og nu har vi bare penge, som de pumper ud, så meget, som de kan. I USA kalder vi det 'helikopter-penge'. Der findes ikke engang en mekanisme længere, hvor f.eks. centralbankerne opkøber obligationer ... det gider vi ikke længere, det virker ikke mere, for det giver centralbankerne for meget gæld. Nu siger man bare, kom, vi giver dig penge, hvis du bliver hjemme, kaster vi penge ned over dit hus!

Systemet er totalt færdigt. Og dette finder selvfølgelig sted på et tidspunkt, hvor der er en ny bølge af terrorisme, med Bagdad, Bangladesh og netop i dag har der været en bombe i Taiwan på metroen, hvor 21 mennesker kom til skade. De har ikke erklæret det for en terrorhandling, så jeg ved ikke, hvad det drejede sig om. Men Bagdad, 250 døde, premierministeren har indrømmet, og er under ekstremt pres, og hvad er det, Chilcot-rapporten bekræfter? At alt dette er en konsekvens af især Irakkrigen i 2003. En afgørende faktor for at forstå Blair, mener jeg, og nogle af jer husker måske dette; denne britiske skuespillerinde, Helen Mirren, spillede Dronning Elizabeth II og vandt en Oscar; og selv i filmen – og dette er sandt – så er den person, der redder den britiske kongefamilie fra vanære efter Dianas død, hendes mord, Tony Blair. Han var deres mand; det var ham, der fortalte dem, hvad de skulle gøre, hvad de skulle sige, hvordan de skulle håndtere pressen. De vil måske ofre Tony Blair, og uanset, hvad historien er, så er det ikke let blot at feje ham til side som endnu blot en politiker, vi bare skaffer os af med. Dette er fyren der var gesandt for kvartetten til Mellemosten.

Jeg vil også gerne sige, og dette er meget vigtigt, at, siden mordet på Gaddafi, og i stigende grad siden Ukraine, har der været en konfrontation med Rusland, og med Kina til en vis

grad. NATO er rykket frem mod øst, det er rykket nærmere og nærmere til Ruslands grænse. Lad mig sige én ting: så snart, jeg personligt, i november 2013 hørte, at der var et initiativ for at tage Ukraine ud af den Eurasiske Økonomiske Union og ind i den Europæiske Union, og der var nogle demonstrationer – så vidste jeg, at det var dårligt. For Ukraine repræsenterer noget, som er hjertet af Rusland på dette tidspunkt, ikke, fordi det er Rusland, men man må indse, at Anden Verdenskrig for to tredjedele vedkommende blev udkæmpet i det, der nu er Ukraine og dele af Polen; det var her, russerne konfronterede nazisterne. Jo, det kom også til Moskva; men en enorm del af denne kamp blev udkæmpet i Donbass, i Ukraine, i de områder af Ukraine, der efter krigen blev en del af Polen osv.

Man har en situation ligesom den, man har i Polen netop nu, hvor man har et sindssyg hørefløjspræsidentskab og -regering, og de vil begynde at tænke på at tage territorium tilbage og konfrontere Rusland. Det er udelukket, at Rusland ikke vil respondere på dette. Man måtte være sindssyg og totalt ude af kontrol. Russerne mistede 27 millioner mennesker i Anden Verdenskrig. Der er en grund til, at de kalder det den store, patriotiske krig. I USA kalder man det Anden Verdenskrig, hvis man kan tælle. Der er ting i USA, der går bedre end det; men blandt de yngre generationer? Man vil få vanskeligheder med at finde en person under tyve, der kan fortælle dig, hvilket år, USA gik ind i Anden Verdenskrig. Jeg tør ikke vædde på, hvilken procentdel, der ville svare rigtigt. Og en af de meget vigtige ting, der har udviklet sig – der er to ting, der gør dette anderledes end blot at være et dystert billede, og det er kineserne. Kineserne repræsenterer nu en økonomisk og politisk fremtid. Og det er ikke blot – de har gjort bemærkelsesværdige ting. 600.000 – 1 million mennesker er blevet løftet ud af fattigdom. Ti tusinder af mil med højhastigheds-jernbaner og andre former for jernbaner, hvor de nu er ved at bevæge sig ind i det indre af landet. De startede Ét bælte, én vej-politikken, den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank. Deres anskuelse er det, som Xi Jinping

kalder win-win-politik; ikke nulsumsspil, ikke geopolitik, men et samarbejde om udvikling af især udviklingslandene. Og det er meget inspirerende for folk, der ser, at, min Gud, de mener det. De spiller ikke bare et spil. Afrikanerne, for det meste. Og jeg siger ikke, at der ikke er problemer, men man har jo en eller anden journalist fra *Washington Post* eller *The Economist*, der rejser ud og siger, føler I ikke, at kineserne kommer og voldtager jer? Og afrikanerne siger 'nej'. De bygger noget. Lad mig give et eksempel. Etiopien. Vi havde en etiopier, der talte ved konferencen (i Berlin), og Etiopien er et meget interessant sted, det er det næststørste land i Afrika, der er omkring 90-95 millioner mennesker. Der var tilsyneladende et tilfælde, hvor en journalist rejste derned og talte med en højtplaceret person i regeringen, og sagde, 'indser I ikke, at I bliver plyndret? Er det ikke det, Kina vil', typisk koloniherre'. Og fyren svarede, 'nej, det mener jeg ikke; vi har ingen råmaterialer'. Jo, de har kaffe, men kaffe er ikke noget særligt i Kina. De bliver ikke udplyndret. Dette er ikke et kolonialistisk foretagende. Så man har altså rent faktisk en modstand, og udvikling, begge dele. Ikke kun det negative. Vi så i Syrien, at der er modstand. Folk vil kæmpe. I Etiopien falder de ikke bare til patten. Man ser dette i Afrika i stigende grad. Man ser det i hele Asien. Der er en modstand, og en løsning.

Og kendsgerningen er den, at Putin har spillet en meget, meget betydningsfuld rolle. En af de ting, jeg mener, har ændret dynamikken således, at man i Vesten får en Brexit fra befolkningen. Man får endda det kaos, vi har i USA – jeg siger ikke, at kaos er godt; kaos kan føre til helvede. Men hvis man ikke har et reelt lederskab, så vil folk respondere. Man kan ikke sige til folk, 'vær ikke kaotiske'. De vil på et vist tidspunkt sige, ad helvede til med det. Tag USA, med levestandarden, der er ved at bryde sammen, kollapsende infrastruktur; vi er ikke længere den førende nation. Vi kunne stadig væk være en førende nation.

Kina har ført an i udforskning af rummet. Månens bagside, osv. USA plejede at være en førende nation i udforskning af rummet – det er vi ikke mere. Vi har stadig noget, der er blevet tilbage – vi har netop opsendt en satellit for at udforske Jupiter, hvilket er godt – men hvorfor tog det fem år at komme dertil? Fordi vi ikke havde udviklet visse brændstoftyper. Og hvordan bliver satellitten forsynet med energi? Gennem solpaneler. Dette kunne være en endnu mere effektiv mission, hvis vi f.eks. brugte plutonium som brændstof. Men vi gør i det mindste dette. Obama, der så berømt sagde, da han blev spurgt om at tage til Månen, 'Åh, der har vi været!' Det ville jeg ikke engang sige om Grand Canyon, eller om Weis-museet, 'Åh, der har jeg været. Har gjort det.' Under en anden valgbegebenhed var der en, der spurgte ham om fusionsenergi, og han svarede, 'Åh, vi behøver ikke noget af alt det der smarte'. Dette er forskningens fremskudte grænse! Hvis man ikke gør det, hvad gør man så!

Så forskellen i situationen, er, at den måde, som Putin handlede rent strategisk – han har f.eks. været meget åben omkring spørgsmålet om en dialog med Europa, inkl. om Ukraine-situationen. Han tog initiativ i Syrien-situationen, det sandsynligvis mest åbenlyse tilfælde, for ingen forventede, at han ville gå ind i Syrien og rent faktisk åbne for muligheden af at ødelægge ISIS. Hvordan ser USA så lige pludselig ud? Vi er der, og vi støttede ISIS, forstået på den måde, at vi beskyttede dem mod luftangreb ved at blande dem sammen med disse 'moderate' terrorister. Moderate terrorister? 'Det var en mindre smertefuld død'. Det kunne man formodentlig sige. De hugger ikke hovedet af én; måske bruger de mindre smertefulde metoder, jeg ved det ikke. De er moderate terrorister! Vi støtter dem, og derfor vil man ikke skyde på en fra ISIS, for de står ved siden af – ikke en civil person – men en moderat terrorist! Civile kan vi dræbe. Droneangreb på et par hospitaler, der er i orden. Men lad os ikke gøre en moderat terrorist fortræd. Hvis man ikke gør nar af den slags – man er jo vred, man er indfanget af debatten, hvad skal man sige til

en 'moderat terrorist'?

(Mere oversættelse følger. Bliv på kanalen!)

Phil, 36 min., fortsat:

Som vi ved ... en af de ting, der skete i går, som jeg ikke har en fuld rapport over, er, at kongresmedlem Walter Jones sammen med et par andre kongresmedlemmer holdt en pressekonference om disse 28 sider, der ikke er blevet offentliggjort, og som peger på saudierne's rolle, sammen med briterne, men her i særdeleshed de 28 sider omhandlende saudierne's rolle i [terrorangrebet på World Trade Center] 11. september [2001], og som er nært forestående, og som vil blive et punkt, der intensiverer sagen. Men de krævede den omgående offentliggørelse af de 28 sider; og ét af kongresmedlemmerne, Lynch, sagde faktisk, at, hvis dette ikke sker snart, og senest til 11. september, så vil vi oplæse de 28 sider i kongressalen, der således optages i protokollen. Det er et andet univers. Hvorfor sker det? Jeg tror, det er pga. det, kineserne og russerne laver, for det er sådan, verden fungerer. Alle leder efter en årsag nær ved hjemmet, og forsøg for resten ikke at forudsige det amerikanske præsidentvalg. For vi har Trump, der er et 'wild card', en sindssyg mand ... men hvorfor kom han så langt, som han er – fordi folk er vrede. Folk er oprørte over det, de gennemlever. Vi har Sanders, som folk troede, havde et bedre omdømme, men faktisk – han havde stemt for Irakkrigen osv., og han var et falsum et langt stykke hen ad vejen. Så er der Hillary, der virkelig er dårlig, og hun undersøges nu med denne FBI-ting. Verden befinder sig i en utrolig urolig tilstand, især i det, vi kalder det transatlantiske område (vesten). Men der er fremskridt i Asien, i Kina, og der er en nyligt valgt filippinsk præsident, der måske er i færd med at trække sig tilbage fra en konfrontation med Kina. Og USA presser på for en konfrontation med Kina over det Sydkinesiske Hav.

Det, som Lyn og Helga siger, i det mindste, som jeg forstår

det, er, at, i betragtning af en verden, der befinder sig i denne form for uro, så kan man ikke tage det væk. Noget af det, det foregår i USA – jeg kan ikke vurdere det alt sammen – men blot inden for de seneste par dage, med hvad der svarer til disse opstande, er, at vi har haft en ny runde med politiskudepisoder mod sorte mænd i USA, så protesterne er begyndt igen. Men der er en ustabilitet i situationen, der er global og universel. Vi har netop set åbningen af den sekundære Suezkanal, Panamakanalen åbner, kineserne investerer i det – faktisk er et stort flertal i verden i en position nu, hvor, hvis vi gjorde det, de kan sige, 'London er forbi. Vi gennemfører Glass-Steagall, New York [Wall Street] er forbi. Vi går tilbage til FDR med denne sag, og vi gennemfører win-win-politikken'. Men det, vi må gøre for at få dette til at ske, er, at *vi må ændre vores syn på mennesket*. Vi har i det tyvende århundrede været igennem – og det er Lyns pointe, og hvor jeg kommer lidt frem til Einstein – i det tyvende århundrede er det, der i stigende grad er kommet frem, et syn på mennesket, der grundlæggende set kan reduceres til at være et dyr eller en maskine. Vi har måske – altså, folk går i kirke, i moskeen, folk har andre måder at udtrykke det, de har forskellige former for overbevisninger, som de taler om, spirituelle o. lign., men det siger faktisk ikke noget om, hvad arten af den menneskelige natur beviseligt er. I de fleste tilfælde vil det dreje sig om at opgive mennesket i denne verden, og om, hvad man så kan gøre for at redde sig selv. Hvad enten det nu drejer sig om at være en af 'de udvalgte', eller at komme i himlen; hvad historien nu måtte være. Og så har vi det system, som vi rent faktisk lever under, og dette står for mig mere end noget andet som det, som Det britiske Imperium vi sige, og hvorfor Obama er så dårlig. Og vi mener stadig, at Obama bør fjernes fra embedet; det ville være et pragtfuldt spark i – buksebagen – uanset, hvor længe han endnu kan sidde ved magten, fem eller syv måneder. Det vigtigste element i Det britiske Imperium, mener jeg, og det er noget, jeg i hvert fald til en vis grad har lært af Lyn, er britisk epistemologi (erkendelsesteori; den

menneskelige erkendelses natur, betingelser og grænser). Briternes syn på menneskeheden. Det er darwinisme, i den betydning, at, eftersom der er en evolutionær udvikling, så kan vi reducere mennesker til deres biologi, til at være aber, eller til noget, der stammer fra dyreliv. Eller gå længere endnu: at man kan reproducere menneskelig intelligens med en maskine. Der er nu opstået en hel ny runde af denne tænkning i øjeblikket. Denne idé kommer i bølger, at vi kan producere kunstig intelligens, at vi kan skabe maskiner, der tænker som mennesker. Det er rent ud sagt beviseligt, at man ikke kan. Kurt Gödel beviste det. Vi kan måske på en måde kontrollere biologiske former og skabe visse former for levende organismer, men det ville kræve en total ændring inden for videnskab. Det ville kræve, at man forstod princippet om livet; hvad det er, der gør livet levende. Jeg så et af disse causeriprogrammer med videnskabsfolk, hvor de angiveligt, eller faktisk talte om det, de kaldte kvantebiologi, som har nogle interessant punkter, men den store pointe hen imod slutningen var, at en af disse fyre sagde, 'jamen, det virkelige problem her er, at vi ikke ved, hvad livet er'. Men det her handler alt sammen om kvantebiologi. Og vi ved selvfølgelig virkelig ikke, hvad livet er. Hvad er det for et princip, der reflekteres i en levende organisme, og som giver det retning, formål? Som giver det en egenskab af hensigt? Af en drivkraft fremad ('go-orientation'), det, vi kalder teleologi[1]; endelige formål. Det er, hvad vi har med at gøre med livet; livet er under forandring, det er levende; det gør ting, der ikke er tilfældige. Hvad med menneskeligt liv? Og man hører disse diskussioner, og én af disse fyre vil indrømme, 'jamen, hvad er bevidsthed?' Og det er ikke blot bevidsthed, men det, som Lyn kalder kreativitet (evnen til at skabe).

Lad mig træde et skridt tilbage og give jer en idé om, hvad denne form for begreb om kreativitet er. For det, Lyndon LaRouche siger, er, at kreativitet er nødvendig. Man kan sige en ting om kreativitet: På en vis måde er kreativitet det, som

Leibniz ville kalde 'nødvendigt og tilstrækkeligt'. Den definerer, hvad menneskelige væsner er. Det er en bestemmende egenskab, der viser, at vi ikke er som dyrene. Vi tilhører et andet domæne. Vi plejede at referere til dette som 'transfinit', altså med andre ord, at vi lever i et domæne, der er således, at man ikke kan måle noget som helst af, hvad vi gør, ud fra et standpunkt om et forudgående domæne. Man kan ikke måle noget som helst, der er af menneskelig art, ud fra standpunktet om abe-liv. Der er så mange mærkelige ting om alt det her med dyrene; det er simpelt hen vanvittigt. For det første er chimpanser nogle af de mest afskyelige væsner, du nogen sinde har mødt. De er simpelt hen ondsindede. De slår hinanden ihjel, de æder deres afkom, i modsætning til dette billede, som folk engang yndede at udbrede. Jeg synes, det er mærkeligt, at modsætningen til chimpanser er det, de kalder bonobo-aber, en slags chimpanse af en anden art, den er yndefuld, slank, og hvad er så deres store ting? De har konstant forskelligartede former for sex. De er konstant engageret i seksuel aktivitet, og det gør dem så til en bedre version af chimpansen. Så det er altså det valg, man har. Man kan være en chimpanse og gå rundt og dræbe og føre krig og æde egne unger, eller også kan man være en bonobo, der hænger ned fra et træ og er engageret i sex i flæng hele dagen lang. Det er altså ikke det, der skete.

(Der kommer mere oversættelse. Bliv på kanalen!)

Det interessante; indgangsvinklen til at forstå det, som Lyn siger, er hans fysiske økonomi, fremsat i dens enkleste principper. Og man indser, hvor forskelligt dette er fra den måde, folk tænker på, til trods for, at det faktisk ikke er særlig kompliceret – jeg skriver ingen formler op. Jeg er alligevel ikke skrap nok til matematikken, og matematik er under alle omstændigheder ikke kreativitet. Hvad var det, Lyn gjorde med den fysiske økonomi? Han gik ud fra det standpunkt, hvad er menneskets forhold, i samfundet, til naturen; hvordan overlever vi? Hvordan reproducerer vi menneskeslægten? Jamen,

vi gør noget, der er meget enestående: vi applikerer viden, i form af teknologi, til en evne til, fra naturen, at udtrække ting, der tilsyneladende ikke er der. Selv jæger-samlere – som jægere udgør vi ikke den store mulighed: vi er ikke hurtige, vi har dog en hel del udholdenhed i forhold til andre dyr, så hvis man vil tilbringe sit liv med at jage giraffer i Kalahariørkenen, så er vi nogenlunde udrustet til at gøre det. Men den tankegang, at vi kan overleve som et kødædende dyr, er temmelig langt ude.

Så udviklede vi landbrug. Hvad gjorde vi? Vi tog videnskabelige kundskaber, ikke blot redskaber, men vi lærte visse ting om astronomi – hvem ved, hvor langt tilbage i tiden, der har været astronomi – sandsynligvis mindst et sted mellem 5.000 og 10.000 år. Der er endda fundet hulemalerier, der er 30-40.000, eller endda 50.000 år gamle, hvor der er tegn på kalendere. Men mindst 5 – 10.000 år. Vi anvendte denne videnskab til at ændre vores forhold til naturen. Vi blev i stand til at få ting ud af naturen, der tilsyneladende ikke eksisterede, som f.eks. vores evne til at anvende kobber og tin til at fremstille bronze, til fremstilling af metalredskaber. Og derfra rykkede vi op efter i vores viden om udvikling af metallerne. Det var alt sammen videnskabelige kundskaber, der blev anvendt til teknologi, der forbedrede vores evne – disse ting var der jo ikke bare, man kan ikke finde bronze i et flodleje, og der vokser ikke stål på en bjergside. Hvordan gjorde vi det – var det ved forsøg-og-fejl-metoden? Nej, det, der sker, er, at visse mennesker får en idé, de har en forestilling, men det er en ubøjelig forestilling; de vil finde ud af, hvordan de skal bruge deres tanker om det, der findes, til at udtrække ting, der tilsyneladende ikke er der for sanserne at se, og som i realiteten, i den form, i hvilken vi bruger det, ikke findes. Vi skaber eksistensen af i det mindste tætheden af visse materialer, osv., gennem skabende videnskabelig nyskabelse.

Hvis vi ikke gjorde det, ville vi ikke overleve. Vi ville ikke

klare det, for vi ville løbe tør for ressourcer, ikke, fordi ressourcen ikke er der – det berømte eksempel er, at der i én kubikmeter jord findes praktisk taget ethvert mineral, man kunne ønske sig, men man kan ikke udvinde det, fordi det kræver en enorm mængde energi at udvinde det. Så, i takt med, at ens energi støder mod visse barrierer, må man udvikle ny videnskab, mere videnskabelig viden for at udvikle nye teknologier, der giver os nye ressourcer. Som vi altid har sagt, olie var ikke en ressource i 1400-tallet. Hvis man fandt olie i sin baghave, var det dårligt nyt. Det blev man ikke rig af, det blev man meget fattig af. Og så blev det til rigdom. Hvorfor? Det var ikke land-rigdom. Rigdom ligger ikke i jordbesiddelse.

Hvis man tænker over dette, hvad betyder det så; hvad er det, man i realiteten ønsker at skabe i en økonomi? Flere genstande – det har man til en vis grad brug for. Det, man virkelig har brug for, er flere mennesker. For, i takt med, at disse udviklinger finder sted, så øges uddannelsesniveaue, den forventede levetid, adgang til levestandard, og jeg mener ikke bare en levestandard, hvor man lever godt. Hvis man f.eks. ønsker at skabe børn, der kan, skal vi sige, arbejde i en moderne økonomi, kan man ikke berøve dem adgang til visse af et sådant samfunds produkter. Hvordan begynder et barn at lære om elektricitet, om at kontrollere lys og andre ting? Det lærer, at det har en vis magt over disse genstande. Og magten kommer visse steder fra. Det lærer også at relatere socialt til andre mennesker, fordi det har brug for disse mennesker for at kunne håndtere disse objekter og denne magt. Hvis han eller hun ikke har det, er han berøvet evnen til at forstå den videnskab, teknologi og det samfund, han eller hun lever i. Hvis man producerer fattigdom, er det ikke kun fattigdom, man producerer, men man underminerer udviklingen af selve samfundet og de kreative evner.

For det andet, så er kreativitet det træk, der definerer den menneskelige art. For nu at bruge et filosofisk-teknisk

udtryk: Rent ontologisk er det menneskets natur at være kreativt, at vi har evnen til at være kreative. Vi kan udtrykke ideer, der frembringer kreativitet. Ideer, der udvikler andre mennesker. Hvis vi ikke har det, så agerer vi ikke i overensstemmelse med den menneskelige arts natur. Jeg tenderer – jeg er ikke en person, der har en vis baggrund – mod at fastslå den pointe, at dette er nødvendigt. Det er skønhed, hvis man tænker over det, at mennesker – ethvert menneske – har dette, og at det er en moralsk forpligtelse at give børn adgang til dette. Og jo mere videnskabelig udvikling, desto flere børn har man brug for, desto mere kreativitet har man brug for, og desto mere har man brug for at tænke på fremtiden.

De fleste af os – hvis vi ønsker at besvare nogle af de teologiske spørgsmål: Hvad er mit bidrag, hvad er min sjæl, hvad er det, jeg efterlader mig? Man efterlader en fremtid til de fremtidige generationer. Man bidrager til denne fremtid. Ideer, undervisning, udvikling, at redde mennesker. Og ikke alene det, for man må gøre noget, mener jeg, man må ikke alene skabe en fremtid; men man må skabe en fremtid på en sådan måde, at disse mennesker vil have evnen til at skabe en fremtid. Man må på en vis måde se ud over horisonten, længere end til horisonten til ting, som man ikke kan se; men at man har en følelse af, at man må agere på det, man må give de mennesker, der befinder sig på denne horisont, en garanti for, at de vil blive i stand til at se ud over den næste horisont. Og så begynder det i det mindste at nærme sig formålet med samfundet.

Dét er Lyncs fysiske økonomi; det er i det mindste ét udtryk for det. Vi er af nødvendighed kreative, og med mindre vi får denne idé ud til andre nationer, andre folkeslag, til os selv, vil det ikke lykkes os at gennemføre det, vi må gøre lige nu for at garantere en fremtid. Vi vil stå over for krig. Lyn har sagt, briterne bluffer, Obama bluffer; vi kan ikke gå op imod russerne på de østlige grænser med 4.000 tropper, eller hvor

meget, det er. Men vi leger med ilden. Hvis vi tror, vi kan tyrannisere russerne, kineserne, presse dem, tvinge dem til at indvilge, efter det, vi gjorde mod dem i 1990'erne, er det højst usandsynligt.

Hvad vil det så ske? Jamen, enten provokerer vi russerne til et angreb, hvilket ikke er udelukket, hvis de tror, de selv vil blive angrebet – et atomangreb – eller også, hvis vi bluffer og bluffer, og vores bluff afsløres, ja, så affyrer vi, af ren desperation. Det er ikke bare 'krig ved et uheld', som man skal være bange for, selv om det er en mulighed.

Det er ét aspekt. Det andet aspekt er det, jeg fortalte om USA. Vi befinder os på en nedadgående kurs – jeg vil ikke gå i detaljer. Vi har høje rater af afhængighed af smertemedicin, osv. Vi har en voksende fattigdomsandel i befolkningen. Vi har ikke en infrastruktur, der er under udvikling. Vi har meget lidt videnskab tilbage, og det, der er tilbage – jeg vil fortælle noget, bare for at fortælle en vittighed. Vi plejede at sige, vi skaber raketforskere, og de arbejder på Wall Street! De hyrer nogle af topmatematikerne, videnskabsfolk, raketingeniører osv., de hyrede dem i '80'erne og '90'erne til at udføre disse fantastiske algoritmer for finansverdenen, for en derivat; man skal være et geni for at regne det ud ... jeg bruger ordet bredt. Nu er Wall Street på spanden, så hvor bliver disse fyre hyret? De veluddannede fysikere? De bliver hyret til sportshold! Og hvad bliver de hyret til at gøre? De bliver hyret til at udføre endnu mere sofistikerede dataanalyser og fysiologi af atleten for at få dem til at præstere bedre og bedre og bedre og blive i stand til at vælge dem, der virkelig er de bedste spillere. Dette gælder for sport i USA, jeg kan nævne de sportshold, der har hyret nogle af disse fyre. Sikke et utroligt spild! Det er sandt; det er ikke noget, jeg står og finder på. Vi producerer knap nok tilstrækkeligt med videnskabsfolk, og så udregner de data for det lokale fodboldhold.

Det, som Lyn taler om, er ægte kreativitet, og det er derfor,

han refererer til Einstein. For at komme til pointen – men før jeg kommer til det, vil jeg fastslå en anden pointe, for det er vigtigt for at forstå Einstein. For spørgsmålet er: Hvordan skaber man kreativitet? Det, vi virkelig har behov for at reproducere, er kreative mennesker. Den virkelige værdi i en økonomi er raten af produktion af kreative mennesker, af videnskabelige og kunstneriske genier. Det er det mål, hvormed man måler sig selv. Hvordan gør man det? Man vil sige, at man uddanner folk videnskabeligt – ikke matematisk. De store videnskabsfolk var ikke matematikere, i modsætning til, hvad folk tror. Matematik er destruktiv, medmindre den anvendes som et tillæg til ægte videnskab. For hvad er matematik andet end et sæt af regler, som man må blive indenfor, hvilket betyder, at man ikke kan frembringe noget nyt? Man kan ikke skabe noget.

Hvordan frembringer man så kreativitet? Det er her, klassisk kunst kommer ind ... man kan ikke bare sige til et barn, gå ud og opdag noget! Man må have en idé om, hvordan intellektet må fungere for at gøre en opdagelse. Af hvilken art, den menneskelige natur er. Noget får man fra historien, ved at se på, hvordan opdagelser blev gjort, ved at gentage videnskabelig aktivitet. *Men kernen i det får man fra klassisk kunst.* For, hvad er det, man gør, især inden for musik, men også med poesi og drama; de har hver deres aspekt. Men hvad er det, man gør? Man skaber et vist tilsyneladende paradoks, en tilsyneladende problemstilling, hvor, hvis folk fortsætter med at agere, eller musikeren fortsætter ud ad det spor, han følger, i kompositionen, eller i opførelsen af kompositionen, så vil den bryde sammen, den vil ende med at lyde som støj. Eller også bliver den bare kedelig, for noget af det, der sker, er, at man bare bliver ved med at gentage sig selv. Måske med en let ændring, men hvis man lytter til visse former for musik, som rapp-musik, men selv folkemusik. Et af problemerne, hvis man kun har folkemusik, den kan være smuk, har måske dejlige melodier, men den har tendens til at være repeterende. Så, hvis man ikke har en fornemmelse for at skabe

noget nyt af den kanoniserede musik, så sidder man fast. Og hvad gør klassisk musik? Bortset fra korformen, den sociale form osv., så gør den det, at den af dig kræver, at du skaber noget, der aldrig hidtil er blevet hørt. Eller at man i det mindste opfører den, og i processen med at opføre den, så repeterer man på en vis måde i sit intellekt den oprindelige opdagelse. Hvad havde komponisten i tankerne, og hvad gjorde han eller hun, der ændrede musikkens natur og udtrykte den fundamentale idé om skabelsen af ideer? Musik er på en vis måde en meta-disciplin. Man skaber ideer om, hvordan ideer skabes. Man ser dette i kor, det er derfor, polyfoni er så vigtigt. Det er derfor, det veltempererede klaver var så vigtigt. For det gav grader af frihed i udviklingen af og udtrykket for nye ideer.

(Der kommer mere oversættelse. Bliv på kanalen!)

Dette er én ting, som Einstein, og især hans generation, men som Einstein vidste. Han var en rimeligt habil violinist. Nogle mennesker siger, at han ikke var særlig god, nogle siger, at han var virkelig god; jeg har ingen anelse. Men iflg. alle overleveringer var han en rimeligt habil violinist. Det, der var vigtigt for ham, var, at musikken var afgørende for hans evne til at tænke. Ikke sådan, at han gav sig til at spille violin, og så følte han sig afslappet, og så fik han en idé. Men det var sådan, at musikken var den måde, han tænkte bedst på. [Max] Planck var lige ved at blive koncertpianist, og det var først ved et givent tidspunkt, han besluttede, det var bedre for ham at blive fysiker. Og i den generation spillede de fleste af dem, Nurdst, de spillede alle, Aronfels, de var ikke alle store videnskabsmænd; men denne kultur med at udvikle ideer, gennemarbejde nye ideer, gøre nye ideer gældende var rodfæstet i klassisk kultur, i Schiller. Einsteins moder var f.eks. en stor læser af Schiller, Heine, og hans fader var vist også en stor tilhænger af Heine. Det var i heldigste fald den kultur, der blev udviklet. Og det var dette, der gjorde det muligt for sådan en som Einstein at

blive en stor tænker. Han var f.eks. ikke nogen stor matematiker; han var ikke en dårlig matematiker, men han var ikke en stor matematiker; han var fysiker. Han havde sine berømte 'gedanken'-eksperimenter: Han skabte i sine tanker visse betragtninger, og han spurgte dem, hvad er løsningen på problemet i disse betragtninger, eller hvad var det, der reflekteredes? Hvad, om jeg kan rejse lige så hurtigt som en lysbølge? Ville universet stoppe? Er det muligt at rejse hurtigere ... Det var ikke løsningen, men det gjorde det muligt for ham at tænke over ting, som han ellers ikke ville have tænkt over. Og sluttelig fik han nogle afgørende ideer, om lysets hastighed var konstant, men mere endnu, det, at love, fysiske love, var universelt gældende. Det er det, relativitetsprincippet ... relativitetsprincippet er det modsatte af det, man tror, det er, og som det ofte fremstilles, var blot ens perspektiv. Nej, hele pointen med Einstein, i betragtning af nogle af tidens problemer, der er af mere teknisk art, om elektromagnetisme, teorien om æteren osv., dukkede der visse problemer op. Og Einstein sagde, vi må have et system, hvor dette systems love gælder for hele universet, for alt! Uanset, hvad den uniforme bevægelse er, uanset, hvad accelerationen var, og uanset raten af forandring, det var generel relativitet. Så det var ikke relativitet, men i virkeligheden, hvad er de universelle principper, som jeg kan sige er sande uanset hvilken bevægelse, der foregår? Og dette var, hvad han anvendte på grundlæggende set alting. Og hans indsats inden for enhedsfeltet var ikke én enkelt ligning, men det var et forsøg på at finde de underliggende, universelle principper, der styrede alle de tilsyneladende spørgsmål i universet. Elektromagnetisme, tyngdekraft, den stærke og svage kraft, og atomkerneniveauet. Og tænk over, hvad der foregår i det 20. århundrede. I det 20. århundrede er der et angreb på denne form for tænkning. Fra Bertrand Russel, til en vis grad fra Hilbert; og det, der udgjorde en del af angrebet, var, at vi må holde os til matematikken. Lad os aksiomatisere matematikken.

(Der kommer mere oversættelse. Bliv på kanalen.)

[1] filosofisk anskuelse, hvor man mener, at det, der sker i verden, har et formål, en hensigt.

Enten skaber menneskeheden et nyt paradigme – eller også er menneskeheden fortabt

6. juli 2016 – På tærsklen til det ildevarslende NATO-topmøde i Polen d. 8. – 9. juli, der meget vel kunne vise sig at blive snubletråden for global atomkrig, er også hele det transatlantiske finansielle system ved at gå op i sømmene. Sterling-pundet er efter Brexit styrtdykket til det laveste niveau i 30 år; et halvt dusin ejendoms-hedgefonde i London, angiveligt med en samlet 'værdi' på \$20 milliarder, har indstillet handlen for at standse panik-udtræk; og banker i hele Europa – *ikke* kun i Italien – står umiddelbart over for konkurs og kræver desperat ubegrænset supplerende likviditet for blot at holde sig oven vande.

Bank of England har, sammen med alle de transatlantiske centralbanker, trykket på panikknappen og annoncerer nye måder, hvorpå de vil pumpe en uendelig strøm af værdiløse midler ind i systemet, alt imens de løsner vilkårene for, hvornår banker kan påtage sig en stadigt større eksponering

til derivater – det præcist modsatte af den Glass-Steagall løsning, der er påkrævet.

Lyndon LaRouche langede i dag kraftigt ud efter dette vanvid, som en total »politisk katastrofe, der ikke vil føre til noget, bortset fra den totale bankerot af hele det britiske system.«

Rent politisk er hele den Europæiske Union og dens institutioner ved at smuldre. Etablisementet aner i bund og grund ikket, hvad de skal stille op og har ingen forbindelse til den virkelighed, som deres egne politikker har udløst, med trussel om atomkrig, uhæmmet satanisk terrorisme og økonomisk nedsmeltning – samt den plagede befolknings voksende had og raseri mod etablisementet. Den samme proces karakteriserer USA under Obama.


Det turde være åbenbart, at videreførelsen af disse politikker i kortere eller længere tid vil føre til en katastrofe for menneskeheden. Enten skaber vi et nyt paradigme for menneskeheden fælles mål, eller også er menneskeheden fortabt, understregede Helga Zepp-LaRouche i dag. Det var det centrale budskab ved vores Schiller Institut- konference i Berlin d. 25. – 26. juni, og det er det udsyn, der må gennemtrænge ethvert aspekt af vores aktivitet, og hver diskussion, som vi har på alle dele af planeten. Der er ingen løsning for nogen enkeltdel, uden en løsning for helheden – enhed går forud for diversitet, hvad enten det passer det Britiske Imperium at acceptere dette universalprincip, eller ej.

Hvis folk som modsætning hertil tænker, at mennesket grundlæggende set er et dyr, der først og fremmest hytter sit eget skind; og hvis de handler – eller undlader at handle – på basis heraf, så står vi over for slutningen på civilisationen. En ny tænke måde, et nyt billede af det kreative menneske, et nyt paradigme er den eneste mulighed.

Som Helga Zepp-LaRouche fremstillede spørgsmålet ved en pressekonference i Washington D.C., der blev holdt i dag ved Chongyang Instituttet for Finansielle Studier og det Nationale Institut for Studier af det Sydkinesiske Hav:

»Der er mange internationale militæreksperter, der advarer om, at situationen i dag er mere farlig end på højden af den kolde krig. Endvidere er vi på vej til at opleve endnu et finansielt sammenbrud, værre end i 2008. Jeg mener, at de terrorhandlinger, der især har fundet sted i de seneste to uger i Bangladesh, Tyrkiet, Indonesien og europæiske lande, klart viser, at terrorismen er ude af kontrol. Og rent faktisk befinder den Europæiske Union sig med Brexit i en disintegrations-proces, der er meget dramatisk.

Så mit spørgsmål er: Kan menneskeheden ikke hæve sig til et højere niveau af samarbejde og satse på et nyt paradigme, hvor geopolitik er en saga blot og erstattet af menneskehedens fælles mål? Jeg mener, at verden har hårdt brug for, at USA og Kina arbejder sammen, for jeg mener, at, uden at de to lande tager hinanden i hånden, så står verden i problemer til halsen. Så spørgsmålet er: Kan verden bevæge sig mod et nyt paradigme med fredeligt samarbejde om hele menneskehedens fremtidige opgaver?«

 *Foto: Brexit- afstemningen demonstrerer etablerets manglende forbindelse med befolkningen. Vil vi hæve os til et nyt paradigme for hele menneskehedens fremtid, eller forpasse chancen for at gribe dette store øjeblik?*

**RADIO SCHILLER den 4. juli
2016:**

**Lad os fejre den 4. juli med
at gøre oprør imod Det
nuværende britiske Imperium**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

**POLITISK ORIENTERING den 30.
juni 2016:**

**Efter Brexit: EU
disintegrerer, mens Rusland-
Kina konsolideres//**

**Schiller Instituttets Berlin-
konference**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Bliv ikke igen krigens ofre – Der findes en løsning

28. juni 2016 (Leder) – Ved afslutningen af todages-konferencen i Berlin, sponsoreret af Schiller Instituttet, hvor ledende talere fra fire kontinenter fremlagde det rædselsvækkende billede af både den 'evindelige krig', der finder sted i dag, og truslen om en atomkrig i morgen, samt de nødvendige løsninger med den Nye Silkevejs-proces, kom Lyndon LaRouche med følgende bemærkninger (parafrase):

Vi kan som et folk indgå aftale om ideer om en fredelig løsning på den krise, vi står overfor, hvilket er afgørende. Send et stærkt og klart opråb; spred ordet. Vi søger ikke krig. Der er en anden løsning end atter at blive krigens offer.

Helga Zepp-LaRouche afsluttede dernæst konferencen, som stifter af og præsident for Schiller Instituttet, med ordene: »Jeg opfordrer jer til at tilslutte jer Schiller Instituttet og, hvad der ligeledes er vigtigt, at følge Lyndon LaRouches vise ord.«

Aldrig har den overhængende krise stået mere skarpt. Den britiske Brexit-afstemning sidste torsdag afslørede den kendsgerning, at Imperiets finansielle system går rundt i den bare natskjorte. Brexit forårsagede ingenting – den afslørede simpelt hen den kendsgerning, der i mange år har været åbenlys for alle, for nær de blinde, at det enorme spillekasino, kendt som det transatlantiske finansielle system, ikke kan »reddes« – og ganske bestemt ikke ved, at man trykker flere penge for kunstigt at stive de bankerotte banker af i endnu nogle uger eller måneder. Londons førende bankaktier er kollapsede med

over 30 % siden Brexit-afstemningen torsdag, og med halvdelen i løbet af det seneste år. Alle de vestlige »To Big to Fail«-banker – 'for store til at lade gå ned-banker' – står over for en lignende skæbne, der allerede er i gang.

Vi må gøre en ende på systemets elendighed med en total Glass/Steagall-afskrivning af de værdiløse værdipapirer, der dominerer de såkaldte aktiver i storbankerne. Først da kan et kreditsystem efter Hamiltons principper blive genindført, som det kræves, for at Vesten kan tilslutte sig Rusland og Kina i den globale udviklingsproces, der nu er i gang, sammen med verdens nationer og folk, gennem programmet med Ét bælte, én vej, Shanghai Samarbejdsorganisationen, den Eurasiske Økonomiske Union, den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, BRIKS' Nye Udviklingsbank – som alle er helliget til, og nu aktivt investerer i, regionale infrastrukturprojekter i stor skala i hele verden. Som LaRouche har understreget hele sit liv – udelukkende kun en sådan kreativ transformation af verdens borgeres produktivitet, gennem videnskabelige opdagelser, kan gøre en ende på det mareridt, menneskeheden nu står overfor.

Det vestlige finansoligarkis frygt er, at Storbritanniens afgang fra EU vil indgyde mod i det voksende antal ledere i Europa, der ønsker at afkaste City of Londons og det sjælløse EU-diktatur i Bruxelles' lænker. Den tyske udenrigsminister Steinmeiers fordømmelse af, at NATO rasler med atomsablen og udøver militære provokationer mod Rusland, har mange støtter, der blot mangler modet til at tale offentligt. Dette er vores opgave – LaRouches »stærke og klare opråb« om, at der er en løsning, hvis folk finder det sublime i sig selv og handler på vegne af menneskeheden som et hele.

Foto: Lyndon og Helga LaRouche på Schiller Instituttets Konference i Berlin, 25. – 26. juni, 2016.

Obama, Orlando og det anglo-saudiske terrornetværk. Kort video, engelsk

– Det masseorderiske voldsorgie i Orlando, Florida, er blot det seneste i en række forfærdelige terrorangreb, der, ligesom 11. september 2001, udspringer af den 30 år gamle Al Yamama olie-for-våben-aftale mellem de britiske og saudiske monarkier. En aftale, der skabte nutidens jihadistiske apparat som et dække for krigsoperationer, der har til formål at destabilisere rivaliserende nationer, med Rusland og Kina som hovedmål. Få hele historie her: lpac.co/orlando

Britisk, saudisk og FBI's medskyldighed i massedrab i Orlando, Florida, afsløret: Det er de samme, som gav os 11. september

16. juni 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Det indledningsvis børneeventyr, der fortalte, at massedrabene i Orlando var Islamisk Stats værk, disintegrerer hastigt i takt med, at nye beviser peger på den selv samme kombination af magter, der udførte de oprindelige 11. september-angreb – briterne,

saudierne og FBI.

Massemorderen fra Orlando, Omar Mateen, var en mangeårig ansat hos et af den britiske Kronens største og mest modbydelige private sikkerhedstjenester – G4S, der har 620.000 ansatte i flere end 100 lande. G4S er det tredjestørste, private selskab i verden, og det er en afgørende del af det britiske monarkis »usynlige imperium«, bestående af private lejesoldater, mordere og hemmelige operatører. I USA har G4S sikkerhedskontrakter på 90 % af nationens atomkraftværker, er en hovedunderentreprenør for USA's Departement for Intern Sikkerhed (Homeland Security), og udførte endda sikkerhedsopgaverne for offshore olieplatformene fra British Petroleum i Den mexicanske Golf, hvilket er det sted, hvor Omar Mateen arbejdede i en årrække.

På trods af den kendsgerning, at kolleger krævede, at Mateen blev fyret pga. hans psykotiske og voldelige adfærd, beholdt firmaet ham og arrangerede en tilladelse til at få et hemmeligt våben for ham.

Mateen foretog to rejser til Saudi-Arabien, i 2011 og 2012, hvor han boede på firstjernede hoteller og andre indkvarteringer i den dyre klasse. Det vides ikke, hvad han lavede der, men begge rejser fandt sted, mens han var ansat af G4S.

I næsten et helt år var Mateen genstand for en FBI-undersøgelse pga. mistanke om bånd til terrorister, men FBI droppede sluttelig sagen, og hans job hos G4S var på intet tidspunkt i fare. Faktisk gør nylige rapporter i *New York Times* og *The Intercept* det klart, at selve FBI har styret en hær af betalte »islamistiske« provokatører, der kørtes gennem de klassiske »sting-operationer«[1], der blev berømte gennem 1970'ernes og '80'ernes Operation Abscam og Brilab, hvor FBI-agenter forklædte sig som rige, saudiske prinser for at narre kongresmedlemmer og medlemmer af fagforeninger i fælder. Halvdelen af alle de såkaldte »terrorsager«, som FBI har

indledt siden 11. september, involverer disse sting-teknikker, og i mange tilfælde var ofrene mentalt syge eller i desperat pengenød, eller begge dele.

Hvis man vil forstå, hvordan briterne kontrollerer og manipulerer amerikansk politik, skal man blot omhyggeligt studere denne anglo-saudiske-FBI-forbindelse. Det er dette apparat – der har været en dominerende faktor siden lanceringen af den anglo-saudiske Al Yamama olie-for-våben-aftale i 1985, med dens hemmelige offshore-konti til at finansiere global, jihadistisk terror – som må afsløres og knuses fuldstændigt, hvis USA nogensinde igen skal genvinde sin selvstændighed.

Dette er grunden til, at briterne og saudierne og FBI er rædselsslagne ved udsigten til, at de 28 sider [af den oprindelige Fælles Kongresundersøgelses-rapport om 11. september fra 2002, -red.] skal blive frigivet til offentligheden. Beviserne, som indeholdes i disse sider – uagtet de løgne, der kommer fra John Brennan og Barack Obama – åbner vinduet for hele det Britiske Imperiums topstyrede kontrol over global terrorisme. Den netop indgivne Resolution i Repræsentanternes Hus nr. 779 (H.Res.779), der kræver, at det hemmeligstemplede 28 sider lange kapitel fra den Fælles Kongresundersøgelses-rapport om 11. september omgående udgives i Kongressens protokoller, <https://www.govtrack.us/congress/bills/114/hres779/text>

uden indblanding fra Obama eller John Brennan, under den forfatningsmæssige opdeling af magten, er en magtfuld intervention. Det faktum, at lovforslaget blev fremstillet samme dag, som den saudiske vicekronprins og magten bag tronen, prins Mohammed bin Salman, ankom til Washington for at mødes med [udenrigsminister] John Kerry, [forsvarsminister] Ashton Carter, [chef for CIA] John Brennan, [efterretningschef] James Clapper, [formand for Repræsentanternes Hus] Paul Ryan og [tidl. formand for R.H, nuværende leder af mindretallet i samme] Nancy Pelosi, viser

en perfekt timing.

Dette er et opgørets øjeblik, og alle mentalt raske kræfter må mobiliseres for at tvinge sandheden om det Britisk-Saudiske Imperium frem, og for at bringe dette imperium til fald én gang for alle.

[1] Et kompliceret undercover-spil, der planlægges og udføres omhyggeligt af agenter (især for at fange forbrydere)

**STOP 3. Verdenskrig:
International terror.
»Efter 'De 28 sider' – 11.
september: Ti år senere«.**

Video, engelsk.

Følgende præsentation indeholder arkivoptagelser af angrebene på World Trade Center og Pentagon, den 11. september 2001.

Lyndon LaRouche, juni 2007: »Verden har levet under et system, som er 11. september-systemet – der allerede eksisterede, som jeg advarede om, i begyndelsen af 2001. FØR præsident George W. Bush blev indsat første gang, og hvor jeg sagde, 'Verdens system har nået et punkt, hvor et fremstormende kollaps af systemet nu er i gang. Og jeg sagde dengang, at faren består i, at noget lignende dette vil indtræffe, under de nuværende tendenser i USA, og det indtraf! Og det hed '9/11' – 11. september.'«

Se også: **USA: I har nøglerne til at standse terrorbølgen. Brug dem!**

Se også: **»Den anglo-saudiske baggrund for den aktuelle, internationale terrorisme: Frigiv sandheden, og lad os lukke imperiemagternes topstyrede terrorapparat ned, én gang for alle!«**

Leder: USA: I har nøglerne til at standse terrorbølgen:

Brug dem!

– Samt en kort gennemgang af det britiske og saudiske monarkis rolle i international

terror gennem de seneste 30 år, inkl. video:

‘Beyond the 28 Pages – 9/11, Ten Years Later’

13. juni 2016 (Leder) – Det masseorderiske voldsorgie i Orlando, Florida, angiveligt begået af en tilhænger af Islamisk Stat, Omar Mateen, er blot det seneste i en række af forfærdelige terrorangreb, der alle udspringer af den tredive år gamle »olieaftale« mellem det britiske og det saudiske monarki. Denne aftale har givet dem stor magt og store, skjulte ressourcer til at skabe nutidens globale jihadistiske organisation for angreb imod nationer.

Med mindre, og før, denne anglo-saudiske organisation afsløres – som vi kan gøre det med afsløringen af de dokumenter om 11. september, der er blevet hemmeligholdt i 15 år – og opløses, vil verden konstant stå over for blinde terrorangreb, over alt og til enhver tid.

Præsident Obama blev en overlagt og villig agent for briterne og saudierne i sine evindelige krige, der har spredt kaos i hele Mellemøsten og Nordafrika, og terror i hele verden.

Hvilket »sammenstræf«, at Obama skal mødes med den saudiske

kronprins Salman i Washington, mens hans CIA-direktør, John Brennan, gør sit yderste for at »frikende« Saudi-Arabien for sin rolle i at arrangere angrebene den 11. september og drabene på 3.000 amerikanere. Både Obama og Prins Salman mødes med blodige hænder.

EIR's stiftende radaktør Lyndon LaRouche bemærkede i dag, at han har været klar over denne britisk-saudiske magt for ondskab i årtier; og at dette bidrog til, at han den 2. januar, 2001, fremkom med en særdeles offentlig og publiceret advarsel om, at der forelå en trussel om et større terrorangreb mod USA, der ville finde sted i efteråret 2001.

»Det er stadig det samme, det drejer sig om, selv i gårsdagens masse mord i Orlando«, sagde LaRouche.

Den unge Orlando-drabsmand var rejst til Saudi-Arabien i 2011 og 2012, mens han var ansat i det britiske, internationale sikkerhedsfirma G4S; og han kom tilbage som en tilsyneladende meget forandret person.

LaRouche understregede, at, fordi Obamas krige nu umiddelbart fører til en konfrontation med Rusland, og truer med at blive til Tredje Verdenskrig, er det af afgørende betydning at afsløre de saudisk/britiske hænder bag – begyndende med 11. september – og at tvinge Obama ud.

'Aftalen', der lancerede 1000 angreb

I 1985 indgik Prins Bandar bin-Sultan, daværende saudisk ambassadør til USA, et langvarigt partnerskab med den britiske regering under daværende premierminister Margaret Thatcher. Under dække af en olie-for-våben-aftale ved navn Al Yamamah (arabisk for »duen«), etablerede de britiske og saudiske

monarkier en offshore-fond, der voksede til enorme proportioner og er blevet brugt til at føre global terrorisme imod udpegede nationer.

I løbet af de mere end 30 år, siden Al Yamamah blev lanceret, har de britiske og saudiske monarkier ophobet langt over \$100 mia. i en kæde af hemmelige offshore-fonde, til finansiering af terrorisme, politiske mord, kupplaner og andre forbrydelser som den aktuelle saudisk/britisk/amerikanske invasion og bombing af Yemen.

Under Al Yamamah sendte den britiske våbenproducent BAE Systems for anslået \$40 mia. våben til det Saudiske Forsvars- og Luftvåbenministerium, og for anslået yderligere \$20 mia. i bestiktelser til saudiske prinser og regeringsfolk inden for forsvaret. Til gengæld sendte saudierne 600.000 tønder olie pr. dag til briterne. Gennem de anglo-hollandske oliegianter British Petroleum og Royal Dutch Shell blev olien solgt på de internationale spotmarkeder og skabte profitter for hundreder af milliarder af dollars. En *EIR*-undersøgelse fra 2007 anslog, at, som et minimum, blev \$100 mia. i overskud ophobet og deponeret i hemmelige offshore bankkonti, til brug for hemmelige, fælles anglo-saudiske operationer.

I en officiel biografi pralede Prins Bandar med at bruge disse hemmelige midler og med den særlige natur af Al Yamamah-aftalen, som kun kunne have været gennemført mellem to absolutte monarkier, der kunne agere over loven og udviske skellet mellem offentlige og private handlinger.

ISIS har, med andre ord, absolut IKKE været verdens rigeste, islamistiske terroroperation.

I 2007, da de britiske medier gennemførte en begrænset afsløring af Al Yamamah-bestikkelsesskandalen, lukkede den britiske premierminister Tony Blair den britiske Afdeling for Alvorligt Bedrageris (SFO) efterforskning, med den begrundelse, at det anglo-saudiske partnerskab var af

afgørende betydning for den britiske nationale sikkerhed. Ordren til at lukke efterforskningen kom få timer efter, at den schweiziske regering havde besluttet at give SFO adgang til de hemmelige bankkonti, tilhørende Wafiq Said, en stråmand for Al Yamamah-midlerne.

Al Yamamah-aftalen var en lukrativ transaktion for Prins Bandar, som fik en kommission for sin rolle i lanceringen af programmet på mindst \$2 mia. (amerikanske efterretningskilder anslår, at Bandar fik mere end \$10 mia. for aftalen).

Spørgsmålet om 3.000 dræbte amerikanere

Bandar er direkte indblandet i angrebene den 11. september på World Trade Center og Pentagon. Penge fra den personlige bankkonto tilhørende Bandar og hans hustru, prinsesse Haifa (søster til den mangeårige direktør for saudisk efterretning, Prins Turki-al-Faisal), blev videregivet til to af de oprindelige flykaprere fra 11. september, Khalid al-Mihdhar og Nawaf al-Hazmi, via de saudiske efterretningsofficerer Omar al-Bayoumi og Osama Basnan. Penge overførtes fra Bank of Englands konti fra det Britiske Forsvarsministeriums Støttekontor til Forsvareksport (DESO) til Bandars konto i Riggs National Banks. Desuden modtog al-Bayoumi og Basnan penge gennem en 'skygge'-ansættelse i et saudisk forsvarsfirma, Dalah Aviation, der var eneste entreprenør for det Saudiske Forsvarsministerium.

En føderal dommer (dvs. udpeget af præsidenten) i Sarasota, Florida, gennemgår nu flere end 80.000 sider af tilbageholdte FBI-dokumenter, der drejer sig om en celle bestående af flykaprerne den 11. september, og dennes forbindelser til en prominent, rig, saudisk forretningsmand med stærke bånd til

det saudiske monarki. Nogle uger før angrebene den 11. september, forlod den saudiske familie, der opholdt sig i et indhegnet bosted i Sarasota, meget pludseligt landet. De efterlod sig ejendele, der indikerede, at de brød op med meget kort varsel. FBI gennemførte en uddybende undersøgelse af familien, fordi de husede tre af flykaprerne fra 11. september, inkl. ringlederen Mohammed Atta i mange tilfælde, iflg. sikkerhedslogs og videooptagelser, der viser Atta og de andre gå ind og ud af ejendommen.

FBI hemmeligholdt dokumenterne og det faktum, at de foretog en undersøgelse, for den Fælles Kongresundersøgelse og 11. september-kommissionen. Tidligere senator Bob Graham, der var med-formand i den Fælles Kongresundersøgelse, hævder nu, at eksistensen af forbindelsen mellem de saudiske royale og Sarasota-cellen, når dette ses i sammenhæng med beviset for den saudiske regerings støtte til San Diego-cellen, nu rejser yderligere spørgsmål om angrebene 11. september. Hvad med Herndon, staten Virginia, og Paterson, staten New Jersey, har senator Graham offentligt spurgt?

Et 47 sider langt dokument, skrevet af de to stabsmedlemmer af 11. september-kommissionen, der tidligere havde arbejdet for den Fælles Kongresundersøgelse, og som havde skrevet det 28 sider lange, undertrykte kapitel, identificerede i alt 20 saudiske regeringsfolk med beviselige bånd til de 19 flykaprere forud for angrebene 11. september.

Disse forbindelser gik fra det sydlige Californien til den Saudiske Ambassade i Washington og til den Saudiske Ambassade i Berlin, Tyskland. Tidligere flådeminister John Lehman, medlem af 11. sept.-kommissionen, sagde til '60 Minutes', at kommissionen ikke førte en uddybende undersøgelse af de ledetråde, der burde have været forfulgt, og som relaterede til det saudiske monarki og det saudiske regimes støtte til flykaprerne. Lehman, blandt andre kommissionsmedlemmer, har krævet en tilbundsgående, fra øverst til nederst, ny undersøgelse af 11. sept. – en undersøgelse, hvor alle de

undertrykte ledetråde og åbne spor til de saudiske royale fuldt ud forfølges.

I løbet af denne trediveårige periode med Al Yamamah-programmet er der flydt penge fra disse hemmelige offshore-konti, så vel som også gennem saudiske velgørenhedsorganisationer, til finansiering af et globalt netværk af moskeer og madrasser (skoler), der har rekrutteret flere generationer til det ekstreme wahhabi/salafist-apparat, som udgør rekrutteringspuljen til sunni jihadistisk terror over hele verden.

Hvad der skal gøres

De beviser, der indeholdes i det stadig hemmeligstemplede, 28 sider lange kapitel af den oprindelige Fælles Kongresundersøgelse af 11. sept., åbner døren til en optrevling af hele det anglo-saudiske terrorapparat. Uden en forståelse af den rolle, som det britiske monarki og de britiske efterretningstjenester har spillet i det jihadistiske apparat, er det umuligt at lukke dets evne til at operere ned.

CIA-direktøren fremførte i et interview søndag, at amerikanere »ikke burde tro på« dette 28-siders kapitel, som han nu frygter, vil blive tvunget til at blive frigivet, med en ophævelse af hemmeligstemplingen. Men et republikansk medlem af Kongressen rapporterede i et tweet, »CIA-direktøren må referere til nogle andre 28 sider end dem, jeg har læst. Frigiv dem, og lad det amerikanske folk træffe afgørelsen.« I har i jeres hænder midlerne til at gå til modangreb mod denne britisk/saudiske operation. Brug dem. Fremtving en offentliggørelse af de saudiske beviser. Fremtving Obamas afgang. »Dette må gøres hurtigt«, sagde LaRouche i dag, »for at forhindre yderligere international ødelæggelse.«

Video: *'Beyond the 28-pages – 9/11: Ten Years Later'* – Otte måneder før angrebene 11. september, 2001, forudsagde Lyndon LaRouche, at USA havde en høj risiko for en begivenhed à la 'Rigsdagsbranden', en begivenhed, der ville gøre det muligt for dem, der var ved magten, gennem diktatoriske midler at styre en økonomisk og samfundsmæssig krise, som de i modsat fald ikke var kompetente til at håndtere. Vi lever nu i det ubrudte kølvand af dette stykke historie.

Titelbillede: Obama og Kong Salman bin Abdulaziz under et af præsidentens mange besøg i Saudi-Arabien samtidig med, at han opretholdt mørklægningen af 11. september. [flickr/whitehouse]

]

Barske ord; Hvem kan høre dem?

(Lyndon LaRouche) – Hovedtale ved konferencen i San Francisco (v/Helga Zepp-LaRouche)

Netop nu befinder den generelle menneskehed sig under en alvorlig trussel om undergang, på global skala. Det betyder ikke, at det nødvendigvis vil finde sted. Det betyder, at, hvis vi gør de rigtige ting, kan vi undfly disse trusler. Det er, hvor vi står generelt, lige nu. Og hvis du vil gøre noget

ved det, så lad os tale om det

9. juni 2016 (Leder) – I går lykkedes det næsten indgriben fra FBI at forhindre Lyndon LaRouches deltagelse via internet i en stor konference i Nordcalifornien, arrangeret af hans medarbejdere. Hvis ikke lederskabet dér havde grebet ind i tide, ville LaRouche ikke have kunnet deltage.

Da LaRouche endelig kunne tale, var hans udgangspunkt den aktuelle, akutte trussel mod den menneskelige eksistens.

»Det væsentligste spørgsmål, jeg bekymrer mig om, er truslerne mod den menneskelige arts eksistens, i det totale område, lige nu. For, lige nu, på dette tidspunkt, står hele den menneskelige arts eksistens på den yderste rand, og vi må derfor være lydhøre over for at forstå, hvad det er for problemer, der er involveret i det her, og hvad det er for midler, der kan sikre en udvej for menneskeheden generelt.

Netop nu befinder den generelle menneskehed sig under en alvorlig trussel om undergang, på global skala. Det betyder ikke, at det nødvendigvis vil finde sted. Det betyder, at, hvis vi gør de rigtige ting, kan vi undfly disse trusler. Det er, hvor vi står generelt, lige nu. Og hvis du vil gøre noget ved det, så lad os tale om det.«

Men fra dette øjeblik og fremefter – lad os sige det ligeud – rev hovedindholdet i LaRouches bemærkninger slemt i nerverne på mange lyttere. Han blev ved med at komme tilbage til spørgsmålet om personlig identitet, men især spørgsmålet om hans egen personlige identitet. På et spørgsmål om, hvordan det individuelle sind overvinder forhindringer for at vinde en kamp for menneskeheden, svarede han:

»Lad mig sige, at jeg har temmelig gode levnedsegenskaber. Jeg er en aktiv person i samfundet, og jeg er en ældre person, og en erfaren, ældre person, en af de mest erfarne af alle personer i denne kategori. Så jeg tror ikke, nogen ville have nogen vanskeligheder med at forstå, hvem jeg er, hvad jeg er,

hvor jeg kom fra og hvad jeg gør.

Andre personer holder måske fast ved en idé om en anden identitet hos en anden person, som jeg ikke kender, men sådan synes det at være.«

LaRouche drejede næsten hvert spørgsmål rundt på denne måde. Dette her irriterer dig måske, men det første spørgsmål, du skal stille dig selv, er: er det sandt? Er det sådan, at »tingene bare sker«, eller er det sådan, at »tingene bringes til at ske« af mænd og kvinder, der, som LaRouche sagde, er »kvalificeret til at skabe historie?« Da MacArthur blev tvunget ud af Filippinerne den 12. marts 1942, var det da rigtigt af ham at sige, »Jeg vender tilbage«, eller burde han have ændret det til »vi vender tilbage«? Ville mennesket have klaret at komme til Månen i 1969 – eller nogensinde – hvis det ikke havde været for den enlige skikkelse, den første og største tyske rum pioner, Hermann Oberth (1894-1989). Oberth var fattig det meste af sit liv. Efter at have kæmpet for rumrejser i årtier, havde han næppe mødt en eneste person, der både var enig i, og forstod, disses betydning. Men det er takket være denne »næppe en eneste person«, såsom Werner von Braun, at vi fik den revolution, som var rumprogrammet.

På et spørgsmål om, hvordan vi kan afgøre, hvorvidt vore forestillinger er fantasteri eller er sandfærdige, svarede LaRouche:

»Hvorfor siger vi simpelthen ikke, lad os identificere et sandfærdigt eksempel, en sandfærdig identitet. Jeg er. Og enhver, der vil benægte dette, ville tage fejl, ville være tåbelig.

Jeg er kendt som, identificeret som en historisk skikkelse igennem det meste af det 20. århundrede, og de fleste mennesker fra det 20. århundrede bør vide, hvem jeg er, og de bør vide, hvad jeg gør. De kender måske ikke alle detaljer omkring, hvad jeg gør, men sådan er det: Jeg er en prominent,

en særdeles prominent, skikkelse på denne planet, blandt de mest prominente.»

Den senere del af det 20. århundrede ville have været uigenkendelig, hvis det ikke havde været for LaRouches sejr over det britiske, økonomiske system i en debat i 1971 på Queens College, New York, som dernæst, ad indirekte veje, førte til hans sejr med det **Strategiske Forsvarsinitiativ i Reaganregeringen i 1983.**

Dette banede igen vejen for hans og hans hustru Helgas initiativ, som nu er blevet til den Eurasiske Landbro og den Nye Silkevej, og som er det 21. århundredes hovedudvikling frem til i dag.

Hvorfor er det så irriterende at lytte til det indlysende: at LaRouche er en hovedskikkelse i det 20. og 21. århundrede? Fordi vi i skolen lærte om demokratiets dyder? Er det den virkelige årsag, eller skyldes det snarere, at vi lukker ørerne, fordi vi finder det mere beroligende for os personligt at benægte, at nogen mand eller kvinde rent faktisk kan være ansvarlig for menneskets tilstand og menneskehedens skæbne?

Læs her Helga Zepp-LaRouches hovedindlæg på konferencen i San Francisco, Californien, den 8. juni:

Download (PDF, Unknown)

“Vi må atter blive sande amerikanere”.

LaRouchePAC Internationale Fredags-webcast, 10. juni 2016

Jeg vil indlede vores diskussion med at påpege, hvad hr. LaRouche i de seneste dage meget klart har sagt: Vi befinder os i en ekstraordinært farlig periode i verdenshistorien. Det kan ikke ses tydeligere end af disse militærmanøvrer, der finder sted på de østeuropæiske grænser (Ruslands vestlige grænser). Disse kombinerede NATO-øvelser, der finder sted hele vejen op og ned langs Ruslands grænse, fra De baltiske Stater, ind i Polen og derfra mod syd. Dette er en kombination af fire forskellige, angiveligt uafhængige krigsspil, men det involverer live troppemanøvrer, af hvilke den største hedder "Anaconda 2016". Denne manøvre involverer 30.000 tropper fra 24 forskellige lande, inkl. 14.000 amerikanere, 12.000 polakker, 1000 faldskærmstropper og den virkelige krydsning af nøglefloden dér, Vistula-floden; samt træning af natlige angreb, tungt militærisenkram, 35 helikoptere, 3.000 militærkøretøjer, flådemanøvrer osv.

Engelsk udskrift.

WE MUST BECOME TRUE AMERICANS AGAIN!

LaRouche PAC Friday Webcast; June 10, 2016

MATTHEW OGDEN: Good Evening! It's June 10th, 2016. My name

is Matthew Ogden, and you joining us for our weekly Friday evening webcast here from larouchepac.com. As you'll notice, we're taking a little bit of a different format than customary today. We have a roundtable format, joined in the studio by Megan

Beets and Ben Deniston, from the LaRouche PAC basement science team; and also Kesha Rogers and Mike Steger are both joining us

from the LaRouche PAC Policy Committee via video. So, we're going

to have a little bit of a freer kind of roundtable discussion here.

I'd like to begin our discussion by just pointing out, what

I think has been said very, very clearly in the recent days by Mr. LaRouche, that we're in an extraordinarily dangerous period

of world history. This couldn't be made more clear than seeing these military maneuvers which are happening on the eastern border of Europe (the western border of Russia). These combined

NATO maneuvers which are happening all the way up and down the border of Russia, from the Baltic States, into Poland, and then

south from there. This is a combination of four different, supposedly independent, war games, but it involves live troop maneuvers, the largest of which is called "Anaconda 2016." That

one involves 30,000 troops from 24 different countries, including

14,000 Americans, 12,000 Polish soldiers, 1,000 paratroopers, the

actual crossing of the key river there, the Vistula River; and the exercise of nighttime assaults, military hardware, 35 helicopters, 3,000 military vehicles, naval maneuvers, and so forth.

If you take that, together with the three other

maneuvers

that are happening right now, you have approximately 60,000 troops that are engaged in military maneuvers all along the border of Russia. As Helga LaRouche pointed out, this the greatest troop and military hardware maneuver that you've had on

Russia's border since World War II – the mobilization by Hitler

of the Nazi forces prior to the invasion of what was then the Soviet Union. Obviously, this many troops engaged in live military maneuvers, not only creates a very strong possibility for some accident occurring, which could trigger a rapid escalation towards a very hot war, which could escalate very quickly; but also it's very clearly a provocation, which is being

taken by NATO with Obama in the leadership, directly towards Russia. And it's being seen as such in the context of other things, by the Russian President and other leading members of the

Russian military. It's also being recognized as such by various

forces within Europe. {Der Spiegel}, one of the leading news magazines in Germany, put out a story on Wednesday, saying these

war maneuvers along the Russian borders, are "going too far", and

"are playing at real war". Clearly, any war that were to break out between NATO and Russia would very quickly lead to not a limited, not a tactical, but an all-out strategic, thermonuclear war.

If you combine this with Obama's upcoming to trip to attend

the NATO Heads of State Summit in Warsaw, Poland, while these war

games are actively taking place, along with his refusal to sit down with President Putin to discuss the deployment of these

AEGIS anti-missile systems along the Russian border, which have been characterized as a "Cuban Missile Crisis in Reverse," along with the trillion dollar allocation that Obama has recently signed off on, to modernize the U.S. military arsenal, including these B61-12 nuclear warheads, and the long-range LRSO [Long Range Standoff] cruise missiles; all of these, taken together, along with the simultaneous provocations that are happening by U.S. forces against China in the South China Sea.

Any sane person should be asking themselves, "Why are we driving the world towards the point of a war of extinction, when we could be taking up Chinese President Xi Jinping's offer to engage in a new strategic and economic architecture for the planet, based on win-win cooperation?" This danger, and also the very real possibility of a paradigm shift, were both put on the table at a very significant seminar sponsored by the Schiller Institute that occurred on Wednesday in San Francisco, California. Both Kesha and Mike were participants. It was titled, "Will the U.S. Join the New Silk Road? Global Scientific Development, or Nuclear War?" Mrs. Helga LaRouche gave an extensive and very thorough overview of this war danger in her keynote address; and Mr. LaRouche, in his remarks, said very clearly – this is the very beginning of what Mr. LaRouche said, "The key thing I'm concerned about, is the threats to the existence of the human species in the total area right now; because right now, at this time, the existence of the entire human species continues to be on the edge of jeopardy. And therefore we have to attune ourselves to understanding what the

problems are that are involved in this, and what are the remedies for which we can get an escape for humanity in general. Humanity in general right now is under serious threat of jeopardy on a global scale." So, that's very clearly said by Mr. LaRouche.

Also, I consider very significantly, in response to a question which was posed from former United States Senator Mike Gravel, who was also a participant, a speaker in this seminar. He posed a question to one of the other participants, Sergey Petrov, the Consul-General of the Russian Consulate in San Francisco, to which Mr. Petrov said that there is no such thing as a limited nuclear war, as some as some people would be delusional enough to believe. What the Consul-General of Russia said at the Schiller Institute gathering in San Francisco, is the following: "I share the understanding that we are very close to a major conflict. And I add that there is no possibility of a 'limited nuclear war.' If that starts, it will be the end of the world."

I think the starkness of this statement, combined with what Mr. LaRouche and Mrs. LaRouche both had to say, really underscores the sobriety with which we have to approach the discussion which we will have here today. Since both Kesha and Mike were participants in that seminar, I'm going to leave a little bit of the further discussion of the proceedings of that event until a little bit later in the show. The seminar also involved Mr. Howard Chang, an internationally renowned expert

on
water projects.

But before we open up the discussion, I would like to play a short – approximately 10 minute – excerpt from the keynote speech that Mrs. Helga LaRouche gave. This is the concluding excerpt of her remarks. She asked two questions: (1) How did we get here?; and (2) What is the solution to the crisis we now face? I just want to underscore, what you'll hear Mrs. LaRouche say in this excerpt, is what Mr. LaRouche reiterated, and I think is the subject that we have to pay attention to here today: that both the LaRouche movement in general, and Mr. and Mrs. LaRouche as individuals, {have played the crucial, central, historical role} in not only creating the possibility for a solution to this crisis, going all the way back to their proposal for the Eurasian Land-Bridge: the New Silk Road, in the aftermath of the collapse of the Soviet Union; but also continued to play the crucial role in providing the possibility for humanity to escape this crisis.

This seminar in San Francisco was a crucial element of that, but it's part of an ongoing series of interventions internationally, which include a very prominent conference in Europe that the Schiller Institute is sponsoring, coming up within the next two weeks. So, we'll have more discussion on all of that after we hear this short excerpt from Mrs. Helga LaRouche's keynote speech.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Okay, now, let me introduce the third [subject I want to talk about]. The solution to all of this would

be a piece of cake. It is already there! A New Silk Road is integrated. We called it at that time, first, the Productive Triangle; in 1991 we called it the Eurasian Land-Bridge: the New Silk Road, which was the idea that when the

Iron Curtain had fallen, [to integrate] the populations in the industrial centers of Europe with those of Asia, through development corridors. This New Silk Road program would have changed the world in the direction of a peace order already in '91, but, unfortunately, you had Bush, Sr., you had Margaret Thatcher, you had François Mitterrand, who all had completely different ideas. They [wanted to reduce Russia] from a superpower

into a Third World, raw-material-producing country, and they imposed the "shock therapy" in the Yeltsin period. They dismantled the Russian potential in three years , and they had no intention to allow Germany to have any kind of economic relation with Russia. So it did not happen.

You had the '90s, which were genocide against Russia. You

had all of the consequences of the Bush period. You had the eight

years of Clinton, which was a certain interruption; but then with

Bush, Jr. and Obama, you went back to the old project of an American Century doctrine and the idea of a unilateral world.

Fortunately, in 2013, President Xi Jinping announced a New

Silk Road to be {the} strategic objective of China. In the almost

three years which have passed since, this idea to end geopolitics, to establish in the tradition of the ancient Silk Road, a win-win cooperation among all nations on the planet, is

progressing extremely quickly. Remember, the ancient Silk Road was a fantastic cooperation in terms of exchange of culture, goods, paper, technology, porcelain, silk, silk-producing, and many other cultural manifestations. It led to a tremendous benefit for all the countries which participated, from Asia to Europe.

The New Silk Road, obviously, is doing exactly that. The amount of projects which have been concluded between China and ASEAN countries, China and Latin American countries, China and Europe, China and African countries, China and East European countries, and now, in a very clear fashion, the economic integration between the Eurasian Economic Union, headed by Russia, and the New Silk Road, [is progressing very well. An alliance] has been formed between Russia and China, with India being the third factor in the situation. Many, many other countries have been joining.

Contrary to what you read and hear in the mass media, China is not doing badly. They are shifting their economic orientation from an export orientation, because the export markets in the trans-Atlantic sector are shrinking. They are now going more in infrastructure investment in many countries in the world, and to develop the inner region of China. [To raise the] consumer [to a] higher standard of their own population, since they have lifted 600 million people out of poverty, [into a] decent living standard in China. This is indeed the absolute correct policy, to say we will uplift the remaining people who are still poor, and also make them participate in the Chinese economic miracle.

Xi Jinping has [offered] to President Obama that the

United

States [should] not only by helping to ,
which I think is the moral obligation of the United States,
given
the fact that they were the key reason why these countries are
now in such disarray; by participating in the building of
Africa,
which I think the West has an absolute moral obligation. The
reason why you have millions of people as refugees, not only
risking their lives, drowning in the Mediterranean, dying in
the
Sahara, which has even more victims than even the
Mediterranean.

Fifty years of IMF policy has denied economic development to
Africa! The reason why people are taking a risk of a 50%
chance
that they will die, to cross the Mediterranean, is because
they
are running from war, from hunger, from epidemics, and this is
the result of Western policy denying this continent economic
development! We have a moral obligation to join hands to
develop
southwest Asia, to develop Africa.

The United States also needs a Silk Road. If you look
at the
figures of the U.S. Bureau of Labor Statistics, productivity
has
collapsed over seven years in a row. All the indexes are going
down. The United States population is in a terrible condition,
or
at least in the poorer parts; while the rich become more rich
and
Wall Street is having a heyday with cocaine parties and
plotting
destruction for the rest of the world.

The United States needs an infrastructure project. The
roads

are bad, the traffic is ridiculous. People spend hours and hours every day in commuting, risking to disappear with their cars into a pothole. They have no rail system. China has built 20,000 km fast train system up to the end of last year; they plan to have 50,000 km by the year 2020, uniting every major city in China through a fast train system, which are fantastic – they're smooth, they're fast, they're quiet. How many kilometers of fast train systems has the United States built? Zero!

So, for the United States to build its own Silk Road, to connect with the global development perspective is a question of its own best self-interest. We have to get the United States off this confrontation course, and simply say, we have to shift this policy and all this trillion-dollar investment in modernization of nuclear arsenals and the largest military budget in the world, trying to maintain an empire which is collapsing anyway. Rather, shift, get rid of Wall Street, impose Glass-Steagall, get back to a policy of Alexander Hamilton, a credit policy; invest in infrastructure and go in the direction of a win-win cooperation with the other nations of the world – with Russia, China, European nations, India; build up Latin America, build up Africa and Southwest Asia.

This is really the choice before the United States. I know

this is very difficult for you to think how this should be done,
but you know, think about Kennedy; think about the kind of optimistic country the United States used to be. Think about the idea that America was built to be "a beacon of hope and a temple of liberty," where people from the whole world would go and try to be free. The U.S. singing the National Anthem, "the land of the free." Is the United States the land of the free today? I don't think anybody who is in their right mind would say that today.

Go back to the values of the American Republic, as it was founded by people like Benjamin Franklin, or George Washington; go back to the policies of Alexander Hamilton, Franklin D. Roosevelt, John F. Kennedy, Martin Luther King. I think if the United States could mobilize itself to bring back that nation, the whole world would love to be friends of the United States again. Right now, I can tell you, the rest of the world has almost given up on the United States, and when they look at the election process, the choice between a very, very irrational Donald Trump and unfortunately a very, very predictable Hillary Clinton, given her statements about confrontation against Russia and China. I think you have to really mobilize now. And I think the 28 pages, Glass-Steagall – these are flanks which can derail the situation long before this election is going to take place.

We have to have a completely new world. Remember,

mankind is not a beast, and mankind is not bound to do what seems to be inevitable. Mankind is the only species capable of reason, capable of free will, of defining and designing a beautiful future, and then going to implement that. The last time was with Kennedy, the Apollo Project. I think we can absolutely do it again! I think you have a great possibility in front of you. I would encourage you – be American! Be true Americans again, and the whole world will be the most happy and embrace you!

OGDEN: So, that was a short excerpt from Helga LaRouche's opening remarks at the San Francisco seminar; and the full proceedings of that seminar will be made available as they are processed. The first panel is available on YouTube now. And as I said, both Kesha and Michael Steger were participants in that event; so maybe I can just throw the discussion open to one of the two of you guys right now, to follow up on what we just heard from Helga.

MICHAEL STEGER: Sure, thanks Matt. One of the most interesting, one of the key aspects of this whole process and what our organization does, was demonstrated at the discussion process in San Francisco on Wednesday. You have key people in their areas: Obviously, Senator Mike Gravel represents what is a true American political tradition; to recognize that you fight for what's true, you go against popular opinion and peer pressure. And he was very clear on that question; you don't go along to get along. As Lyndon LaRouche often says, "You can't fight politically and go along with the popular opinion."

Dr. Howard Chang is a leading civil engineer;

obviously the
Consul-General of Russia was someone who spoke on behalf of
his
country. But the key question is that the standards our
organization represents in this existential crisis is
something
unique; it gives these individuals an opportunity to wage a
political fight at the level necessary that inspires them
towards
what mankind can accomplish, and also addresses the real
crisis
in the world today. It's far too often that people who want
to
address the economic crisis, people who want to address the
increasing and escalating war danger, fall far short of the
necessary to want to work with us. And two, to recognize the
quality of method which is necessary to address these
problems.
These problems are of great scope and magnitude; it's not
fixing
a pothole, although we have many potholes to fix as Helga
points
out. And apparently, the Chinese won't even be allowed to
build
– they wanted to build a small segment of high-speed rail
between Los Angeles and Las Vegas; very easy. Actually, east
of
Los Angeles in the desert. And I guess apparently they won't
even be allowed to build that in the United States. So, we
can't
build any high-speed rail; it's just been outlawed basically.
This just came out.

But the size and scope of these problems cannot be –
steps
cannot be taken that simply alleviate one's guilt; or the
tension
on one's own identity regarding the dangers of nuclear war, or

the increasing crisis that the economic collapse presents to many Americans. Too many people want to look for a quick solution; an easy mechanism that "Maybe I can vote for this person, or that person." At this point, I think most people realize they can't vote for either of these people; yet you'll still find them consumed to discuss "Well, who do you vote for, though?" They're not willing to recognize that there's a higher method which is required to act to address this kind of crisis. And I think if you look at Lyndon LaRouche's comments at the discussion, he makes this somewhat clear in his remarks. Because there is something unique towards mankind's ability to advance. Mankind does not advance – unlike any other animal species on the planet – simply because it doesn't like the problems it sees. It's able to advance and evolve because of a unique creative capacity; essentially to become more beautiful, to become more creative. To make the discoveries about the Universe that have not been discovered before. And that commitment, that approach is oftentimes what's lacking; and as Helga said, we need real leadership in the United States, we need leadership in Europe today. The problem can be solved so easily.

The New Silk Road, the Eurasian development projects are so extensive, they're ongoing; there are collaborations between China, India, and Russia. And then the nations of central Asia, of Southeast Asia; the strategic intervention in the war domain in Southwest Asia; all of these are now being addressed in a

fundamentally different way than they were by the United States and NATO for the last 15 years since the 9/11 attacks. Which has just been ongoing war and destruction.

So, there's a comprehensive picture that the United States and Europe could participate in. So, why aren't we? Why don't we take those steps? Simply raising red flags that we're near nuclear war, or simply complaining and trying to figure out which of the lesser evils you vote for, are just obviously insufficient. So, why does that remain the discussion? The discussion has to take on a higher standard; and I think that's what Lyn has already recognized over these 50 years. Because if you think of it, 50 years ago, there was a quality of leadership of this nature. John Kennedy recognized that the way you uplift and strengthen a country is to set out on a mission that's never been accomplished before; but it wasn't just the Moon. It was the largest water projects, and the development of Africa. John Kennedy's view of the world and of the Universe had a great scope and magnitude to it, to help uplift the population; it wasn't a practical campaign. Someone like Martin Luther King had a similar outlook; and you saw that inspire people like Bobby Kennedy and Malcolm X, but there was a resonance. You saw the same thing from the great scientists like Krafft Ehrlicke; the visionaries in the space program didn't look at it as kind of fun

engineering projects. They saw it as something of a cultural advancement of the human species. And there was a resonance with this quality of leadership politically, that unfortunately, I think what was made clear by the seminar, is that many people are attracted, they gravitate towards this quality of leadership if they have a sense of honesty; but that the ability to demonstrate this method, to act upon that quality of the human mind and human creativity is a challenge for much of the population in the United States and Europe today. And the standard that they have to come up to, is not just acknowledging the dangers, but a standard of operating to embolden and strengthen the population to solve these problems and to move our civilization upwards.

And I think that really was the culminating nature of the discussion on Wednesday at the seminar; and it really is to bring more people into this quality of an organization. Of what we are as a political organization, but that we are must become what the nation is. And that requires our population must become better; they must become more courageous, more intelligent, and more beautiful if we're actually going to address these problems. Because they're not going to be addressed from any simple mechanisms; and I think that really was the fight we waged here for the seminar, and I think the only way to deal with the current crisis you presented at the beginning.

KESHA ROGERS: I want to continue with that theme, and add that I think what we have to look at is the unique role of Mr. LaRouche over these years to identify a science of physical economy; which characterizes him in a way that was the understanding of both Krafft Ehrlicke and other leaders from the standpoint of the rejection – shall we say people that Michael brought up, such as John F Kennedy, such as Lincoln, Martin Luther King. A rejection of a limits to growth policy. And this is what Mr. LaRouche has organized as the founding principle of his economic policy in terms of what is the essential role of the advancement of mankind.

During the presentation, I had an opportunity to actually work with Michael and others there for the conference that was just held in San Francisco. And I presented on the unique role of Krafft Ehrlicke, the German space pioneer; and what he represented from the standpoint of putting forth the epistemology and the philosophy on human nature's identity in terms of creating an open world system. Which was this idea that you reject the Club of Rome meadows and foresters limits to growth population reduction; the Malthusian policy that human beings are nothing more than small lily pads, mindless beings. That they have no conception of advancing human creativity. And this is what was the unique role defining Krafft Ehrlicke from the standpoint that he knew that is was not just a matter of promoting technological advancements; but what do these technological advances do to improve upon the conditions of human

life and the progress of mankind overall.

And this has been something that Mr. LaRouche understood is crucial in his science of physical economy, from the standpoint that you're not just looking at technological advancement from speaking of just one leap. But you're talking about a succession of leaps in economic progress in society. And during the relationship that Mr. and Mrs. LaRouche developed with the identity and role of Krafft Ehrlicke as a scientist and genius of his time, is really exemplified in what Mr. LaRouche continued to develop around his policy for a Moon-Mars colonization program. I think that people who have not actually studied the significance of Mr. LaRouche and why he became a threat to this zero-growth policy, because he continued to push the limits, push mankind beyond the so-called limitations that have been put on mankind; just as Krafft Ehrlicke understood that our extraterrestrial imperative was to actually remove all limitations and barriers from the progress of mankind. And the best way to do this was through the advancement of man into the colonization of space.

And I think it's important to note, that some people start to put themselves into this smallness of thinking, in this mindless thinking. "Well, how are we going to travel into space if we can't actually solve the problems here on Earth?" And Mr. LaRouche made it a priority to actually organize an understanding of what real technological advancement is; this was exactly the

thinking of John F Kennedy in the progress of the commitment of the Moon landing, of sending a man to the Moon and bringing him safely back to Earth. That this was going to lead to technological advancements that would pay themselves off several times over; but what was going to be essential for it, is that you had to have breakthroughs as Mr. LaRouche called for, in several categories of technology that was actually going to be essential for bringing about an increase in the productivity of society. You take the example; you look at this massive undertaking of what Krafft Ehricke did in the design and development of what took men to the Moon, in terms of the Saturn V rocket. It wasn't something that was just thrown together on the cheap; you couldn't have just Wall Street and Elon Musk going in there and saying, "OK, let us just throw a spacecraft up." This took some real engineering; it was a total transformation in terms of the economic conditions of society. Thousands, millions of people were put to work; the spin-off technologies that went into it. Mr. LaRouche called for the advancement of four categories of technology, in thermonuclear fusion and related plasma technologies; or development of electromagnetic radiation of high energy density. Basically promoting new synthetic materials or the production of the colonization of Mars; that you were going to actually have to have flotillas in developing low-Earth orbit. And putting materials on the Moon to actually

lead to the colonization of Mars. How are we going to get there?

We had to have engineers, we had to have astrophysicists.

The technical considerations are all laid out very prominently, but I think what it really represents is a transformation of the human species; and that's what Mr. LaRouche

was very crucial in, saying that you had to actually have a different identity of who we are as human beings. That we are actually distinct from the animal species; and that no limitations can be put on mankind to keep them in a state of bestiality. And the question of technological advancement is, are these advancements being made in a so-called barbaric society

that wants to keep human beings down and keep them enslaved; and

promote a policy of limitations on growth and population reduction so these policies would not be advanced. Or, are we talking about a cultural Renaissance, where these advancements are made as Krafft Ehrlicke understood, from the standpoint of a

new conception of mankind. This is what has really brought together the minds, and why Mr. LaRouche sees Krafft Ehrlicke as

extremely fundamental to how we overcome the threats facing us today in society.

OGDEN: Well, I think that's something that certainly you

elaborated very clearly in your speech at the conference, and I

think as we had a discussion with Mr. LaRouche yesterday; everybody who is on this show was engaged in that discussion. Mr.

LaRouche put a very emphatic emphasis on the personality of Krafft Ehrlicke and his courage in fighting for a vision which was

not a popular vision even among the people in the space community. And Mr. LaRouche asked that more research be done on this; and I know that both you, Ben, and Megan have been immersed in this a little bit in the recent few days and weeks. So, maybe you want to give people a broader idea of some of this.

MEGAN BEETS: Well, I can say something briefly. I was just looking back at comments that were made by both Helga LaRouche and Lyndon LaRouche at the memorial conference that was held in honor of Krafft Ehrlicke in 1985, following his death in 1984. And both Lyndon and Helga LaRouche reflect something which I think really does go to the essence of the importance of the personality of Krafft Ehrlicke in what we were able to achieve in the space program. And what they both reflected was the fact that his life made a contribution to moving the species as a whole forward; but why? It's exactly because he was not motivated by the kinds of practical considerations that were impinging on most of the population at the time; and both Lyn and Helga reflected the fact that Krafft Ehrlicke was motivated by a total cultural optimism. That not only was it necessary, but it was also possible to move mankind forward into the Age of Reason; to move man into a paradigm where we completely left the cultural vestiges of the beast behind us. And if you look at Krafft Ehrlicke's work, which ranges from extremely technical papers on the use of liquid hydrogen fuel to fictional stories which are

envisioning the first manned mission to Mars; but all of them I think are motivated by this passion and vision for a better mankind as a whole. And he came to the conclusion himself as a young man, that the way to realize that had to be space travel; had to be space colonization.

Just to add one more thing, Mrs. LaRouche was reflecting on a speaking tour that Krafft Ehrlicke did with the Schiller Institute in the 1980s in Germany. And what she reported was, that at that time, the resistance from the Greenie movements was so intense at some of these meetings, the police had to be called in. What Krafft Ehrlicke reflected on at the time was that these Greenie movements were very reminiscent of the fascist movements of the 1930s; and that's why the only way to move forward had to be by addressing exactly what you just raised, Kesha. The essence of the cultural morality of mankind; is mankind a culture of beasts, or is mankind actually representing a culture of what Schiller would call beautiful souls?

BENJAMIN DENISTON: I think highlighting the fight for that; he fought for that. He went against the opposition even within the scientific community for that kind of idea; and I think that also goes back to something that Michael was saying about what's

needed today. It's people like that; it's people who are going to fight for what's true. Not because they think it's what their neighbors will like, or because they think it's what will make them popular; it's because they have an internal drive that they know that's what's needed. You pulled up this quote – it's just one thing among many – I just thought it was indicative; this quote of Krafft testifying in Congress in, I believe it was in 1960, the early '60s. And really emphatically pushing the need for nuclear power for space; he said, the Universe runs on nuclear power. The stars are run by nuclear power; this nuclear power is an inherent part of the Universe and mankind is going to be obsolete in his attempt to be part of the Universe more broadly – go beyond Earth, fulfill this extraterrestrial imperative – if we reject nuclear power. That's one thing. Already in the early '60s, he said, if we don't do this by the end of the decade, we're going to be obsolete in terms of our space efforts. Nuclear power is one issue; one critical issue, obviously, for mankind as a whole, for space development. But you see this visionary quality of fighting against the opposition to these breakthroughs; and being the force that says, "No, this is what's needed," against massive opposition. The tragedy is that the opposition has taken over.

We had, under the leadership of Krafft Ehrlicke and people working with him, we had a nuclear rocket pretty much built by the early '70s; it was basically a few steps away from being ready to go, and it was just cancelled. It was not found to

be too difficult; it was not found to be some failure; it was not found to be too expensive; it was just cancelled. And we've had this zero-growth policy take over at that crucial pivot point – the late '60s, early '70s – when Lyn really came on the scene and started to continue this fight. Obviously, Krafft resonated with that, and came to work with the LaRouches directly based on that; but you see the failure of departing from this visionary quality and this fight to move into the future. But I think he exemplifies what's needed from the US population right now; you're not going to find solutions from the existing cultural, social framework. It's failed; that's expressing the failure of society.

We heard at the beginning, one of the things that strikes me in discussing this whole war danger and the fact that we're taking steps towards nuclear war, which I think it's important, it was stated clearly. There's no limited nuclear war; there's no small nuclear war, you don't take small steps. If it happens, everything's over; it's gone. But what's potentially even more striking than that actually being a reality on the table? Who's talking about it? We have a Presidential election; are these candidates raising this as an issue? Is there any discussion about this? I think it just underscores the importance of that quality of leadership needed; and exemplified by what was done

in

San Francisco. We're going to be having, coming out of the Schiller Institute conference in Germany coming up; and what really this movement represents in the United States.

And I think this should also be an appeal to our viewers.

Really, this is a time when we need escalation; we need increase;

we need more support; we need more people to be these type of creative leaders like Krafft Ehrlicke, like Lyndon LaRouche.

That's the only thing that's going to save the country at this point.

OGDEN: Yeah, Michael made a point which I thought was very significant. That, at a time like this, when it's very clear how

huge the dangers are, you cannot allow yourself to be any less than the magnitude of the crisis challenges one to be. And the

magnitude and scope of thinking which is necessary to solve a crisis of this sort, of a civilizational scale, must be huge in

those terms. And I think one thing out of this discussion about

Krafft Ehrlicke, that occurred to me is, when you're thinking about where the entire idea of the geopolitics of the last 70 years has been rooted; it is rooted in the zero-growth technology, no development kind of paradigm. The idea that there

are limited resources that a growing population is fighting over,

and these territories and so forth; that is the fundamental tenet

of the geopolitics that has dominated this paradigm which has now

failed. When you talk about a New Paradigm, when you talk about

"win-win" as Xi Jinping says it, instead of winner take all, all are winners. That fundamentally requires, it begs a new attitude towards our concept of growth; that there is no idea of limits to growth, of fixed natural resources. But that you have an ever-expanding possibility of ever-increasing potentials of growth. I think as very demonstrated, China, in a certain way, does understand that in the way that Krafft Ehrlicke understood it; is a central element of their current policy, is not only the One Belt, One Road policy, but it is also this exploration of the Moon. Now just going to the Moon, as a sort of space race or setting your foot on a foreign body or something like that; but saying we're going to discover fundamentally new about the Universe. And as Mr. LaRouche has been emphasizing, this Chang'e mission to explore the far side of the Moon and everything that is there to be discovered. We don't even know; we don't know the extent to which we will discover brand new things about the structure of the Universe when we explore this new territory. That, I think, speaks to this idea that the idea of a New Paradigm, a new "win-win" system, is rooted in overturning the last 70 years of this Malthusian concept of zero-growth, zero technological development, and fixed resources.

And it's only natural that Krafft Ehrlicke understood it in those terms.

DENISTON: Anything else just goes to the longer legacy of

the Zeus vs. Prometheus fight. You talk about this zero-growth paradigm; where did this come from? The British; the British royal family. People like Prince Philip; people like Prince Bernhard. This oligarchical mindset. These guys are so explicit, their view of mankind is just disgusting cattle to be managed. Zeus would just pal up with these guys; they wouldn't even need to introduce themselves. They would just get together like they've know each other for ages. That mentality of this imperial conception of the management of mankind as a bestial species; that's where this zero-growth paradigm came from in this recent period, but it stretches back through history. You look at the writings of Aeschylus on the Prometheus vs. Zeus fight; the attack on Prometheus. And you see that as a reflection of a true negative principle of society at the time, which is carried through to today. This hatred of human progress; this hatred of creative development; this desire to keep mankind suppressed to this lower level. What angered Zeus wasn't just that he had something stolen from him; it's that he had a whole class of people he was managing, that Prometheus then gave an ability to uplift and realize their own humanity. And for that, Zeus punished him.

It's the same fight today; but today, Zeus has thermonuclear arsenals at his fingertips. We're at a clear, and I think this was very well expressed even in the discussions back in the

'80s

that we're talking about, with the need to move to the Age of Reason. We're at the point where mankind has developed technologically to the point where if we allow that type of process to continue, you're talking about mankind annihilating himself; and that's what we're talking about right now, with these NATO deployments. It's complete insanity. But again, as

we're saying, it's not going to be solved in the negative, by just saying, "Stop that. Don't do that." It's going to have to

be resolved in the higher realization and actualization of the true nature of mankind as a Promethean force; as Krafft Ehricke

represented. Today, as much as then, this need for an Age of Reason is the imperative; and space is emblematic of the Age of

Reason, the age of mankind, really.

OGDEN: Well, I think it's important in the context of everything

that we've discussed, also to note that we really are on the edge

of a meltdown of the trans-Atlantic financial system. It was noted this week that now major European banks are beginning to cease their investment into the ECB, because of the ECB's negative interest policy. They said, why should we be putting money into the ECB if they're just going to be charging us for putting our money there? So, Helga LaRouche said, there's a lot

of European bankers who are sleeping with billions of dollars underneath their pillows in the current days. But this is, even

without the instability of what could happen in the build up to

the Brexit vote at the end of this month. I know our institutional question for this week, which we haven't

addressed;

was on the subject of the Brexit. And Mrs. LaRouche said, if this means that Ireland and Scotland are going to leave the UK,

and the UK will break up; then sure, I welcome this. But in seriousness, we are on the verge of the meltdown of the trans-Atlantic financial system; the productivity of the United

States is through the floor; unemployment in this country is unbelievable, especially youth unemployment. It's at levels that

are unprecedented in the modern history of this country. And at

the same time, you have the possibility of an entirely economic

paradigm presenting itself in the form of the New Silk Road; everything that's coming out of the BRICS. We have the visit by

Narendra Modi to the United States this week; he spoke to a joint

session of Congress. There's a lot that could just happen; as Helga LaRouche said, it would be very easy. It would be a piece

of cake for the United States to join this New Paradigm; and I think that's the ongoing of the LaRouche Movement

internationally, is making that possibility very, very real. It

requires a policy revolution in the United States to bring that

about; but as was clear from the seminar in San Francisco this week – and I think will continue to be clear in our interventions in New York City around the Manhattan Project that

Mr. LaRouche has initiated; and then this upcoming conference that's being sponsored by the Schiller Institute in Europe in the

coming weeks. The activities of the LaRouche Movement

internationally are crucial; and it's very significant that we're at the breaking point in terms of several aspects of this.

Mrs. LaRouche also put a big emphasis on the continued fight around the declassification of the 28 pages, because of what this would imply in terms of the potential to bring down the entire Anglo-Saudi empire. And also everything that was contingent on the lies that were told in the aftermath of 9/11; and what that has led to in terms of the perpetual war policies, the refugees who are coming into Europe from North Africa and the Middle East.

So, all of these things taken together, represent a situation which is dynamic, it's changing very rapidly, and it is fertile ground for the types of interventions that the LaRouche Movement is making internationally right now.

So, let me invite Kesha or Mike, if you want to say anything more, in terms of reflections at the conclusion of this discussion, you're welcome to.

STEGER: I'd say, let's get rid of Obama and join the New Paradigm.

ROGERS: Yeah. I think it's true; we are at the end of an era of representation of barbarism, war, and these limits to growth consequences that Krafft Ehrlicke was very well aware of. We're seeing the emergence of a new system of cooperation, a

new

collaboration and dialogue among civilizations that's being led

by Russia and China. And I think the continued question being presented by our activity is, will people actually join with LaRouche and join with the nations who are representing this new

direction for mankind? And that means doing what Krafft Ehrlicke

did, and breaking with all practicality, and as you said Ben, popularity; and actually going out and doing that which is seemingly impossible. I think China gives us the light and the

inspiration as to human beings; that is our mission, that is what

we do. We do those things which seem almost impossible. And we

do those things that actually help to bring about the solutions

that are going to lead to a greater condition for mankind.

So, I

think that's what we're representing right now, and we're on the

brink of a total breakthrough; unlike anything that's been seen.

But also, as Mrs. LaRouche said in her opening remarks, this breakthrough is going to come with rejecting the absence of any

discussion on the threat of this thermonuclear war and what mankind really faces. Because the question is, what kind of society are we going to actually demand be brought into existence? What kind of future are we going to actually bring about for those generations not yet born? And Mr. LaRouche is committed to that, and many more people as we've stated, need to

do the same.

OGDEN: OK. Well, thank you very much, Kesha. With that, I'm going to bring a conclusion to this webcast here this evening. I'd like to thank both Kesha and Michael for joining us; and also thank you to Megan and to Ben. So, please stay tuned to larouchepac.com; and as I think you can tell, we have a very busy few weeks ahead of us, and a lot of responsibility. So, thank you very much; good night.

**Stop 3. Verdenskrig:
NATO's Krigsspil i Baltikum
kunne udløse en meget
virkelig 3. Verdenskrig –
Underskriv og cirkuler
appellen:
»Warszawa-topmødet forbereder
krig –
Tiden er inde til at forlade
NATO nu!«**

7. juni 2016 (Leder) – Hvis Obama får sin vilje, kan menneskeheden meget vel blive drevet ud over klippekanten i form af en fremprovokation af atomkrig fra USA's og NATO's

side imod Rusland og Kina, advarede Lyndon LaRouche i dag. NATO-manøvrerne i stor skala, der begyndte i går i Polen og De baltiske Stater, og som involverer 31.000 tropper fra 24 lande i en 10 dage lang øvelse, der simulerer en angivelig russisk invasion af området, udgør i sig selv en umiddelbar, potentiel udløser af krig. Ruslands ambassadør til NATO, Alexander Grushko, forklarede i går faren ligefremt, i bemærkninger, som hr. LaRouche vurderede i høj grad gik lige til sagens kerne:

»Det, vi i dag ser i De baltiske Stater, er rent faktisk ikke andet end forsøg på en magtudvikling, med den fjendtlige politik, som NATO har forfulgt i den seneste tid. Jeg ville ikke sige, at dette udgør en direkte trussel mod Rusland, men det skaber selvfølgelig alvorlige risici i takt med, at vi ser en absolut ny, militær virkelighed danne sig langs vore grænser.«

Grushko uddybede, at NATO-advarsler om non-eksisterende russiske trusler kan materialisere sig til handlinger.

»(NATO's) politik lever i en surrealistisk virkelighed, og det farligste er, at det nu begynder at tage form af militær planlægning og militære forberedelser, der finder sted på territorier langs vore grænser.«

LaRouche understregede, at Rusland under præsident Putin vil træffe sine egne beslutninger på sin egen måde, som respons til disse forsøg. Hvis briterne, Obama og NATO ønsker krig, får de det, og det vil blive forfærdeligt: en atomar 3. Verdenskrig – det er, hvad vi taler om.

Der findes en strategi, som LaRouche længe har identificeret, til at overvinde denne »surrealistiske« politik for folkemord, som udgår fra Det britiske Imperium. Den nødvendiggør den omgående fjernelse af Obama fra Det Hvide Hus, både for at få hans finger væk fra atomknappen, så vel som også for fuldstændigt at vælte det skakbræt, som er det vanvittige præsidentvalg i USA, der i øjeblikket tilbyder amerikanere

valget mellem cyanid og stryknin. Og det kræves også, at USA og Europa går med i det Ny win-win-paradigme, med økonomisk udvikling med videnskab som drivkraft, og som forfægtes af den kinesiske præsident Xi Jinping og af den russiske præsident Vladimir Putin, og som fortsætter med at gå aggressivt frem i hele Eurasien.

Det spørgsmål, der ligger for os, indfanges af titlen på en stor Schiller Institut-konference, som LaRouche-bevægelsen vil afholde i San Francisco den 8. juni:

»Vil USA gå med i Den Nye Silkevej? Et valg imellem global, videnskabelig udvikling, eller en atomar verdenskrig«.

Underskriv og cirkuler appellen:

**»Warszawa-topmødet forbereder krig
– Tiden er inde til at forlade NATO nu!«**

Foto: Enhver af disse konflikter ville kunne udløse en global atomkrig.

**Den britiske udenrigsminister
Hammond presser på for
endnu flere NATO tropper som**

baltisk 'snubletråd'

D. 23. maj (EIRNS) – Philip Hammond, den britiske udenrigsminister, presser på for krig mellem NATO og Rusland, og giver genlyd for de gale vidtløftigheder fra forhenværende britisk NATO-general Sir Richard Shirreff, hvis nylige roman, der støtter en krig med Rusland i 2017, har modtaget udstrakt britisk medieopmærksomhed. Hammond kom ud fra sidste uges udenrigs- og forsvarsministtermøde i NATO og pressede på for endog endnu større permanent NATO-deployering i de baltiske stater, Polen og andetsteds langs den russiske grænse. Det forventes i brede kredse, at NATO i juli på tomødet med statsoverhoveder og regeringer i Warszawa vil ratificere deployeringen af fire kampbataljoner til Ruslands grænser. Hammond meddelte, at han ville presse på for at NATO faktisk indsætter yderligere fire til fem bataljoner til frontlinjerne mod Rusland, i forlængelse af de fire der allerede er på bordet. Han beskrev udtrykkeligt den foreslåede deployering som en 'snubletråd', hvilket betyder, at tilstedeværelsen af disse NATO-tropper rent faktisk ikke har til hensigt at forsvare de baltiske stater eller centraleuropæiske stater, men at sikre at enhver russisk aktion omgående udløser krig med hele NATO.

Denne form for folkemorderisk galskab er kernen i Det britiske Imperiums aktuelle krigspolitik for Rusland og Kina. På EU's møde med forsvars- og udenrigsministrene i Bruxelles i dag, slog briterne også til lyd for behovet for at sætte europæiske tropper ind på landjorden i Libyen for at bekæmpe menneskesmuglere. Tyskland modsatte sig denne britiske plan, men gik ind på ideen om en stigning i EU's maritime deployering i Middelhavet for at afskære flygtningebåde fra Libyen og andre lokaliteter langs den nordafrikanske kyst.

Hvad skal der til, for at gennemføre en global indsats mod terrorisme?:

LaRouchePAC fredags-webcast den 6. maj 2016

Et uddrag:

Ogden: I løbet af en tidligere diskussion med Lyndon LaRouche snakkede vi også om dagens institutionelle spørgsmål, som lyder: »Hr. LaRouche, vær venlig at fremlægge dine anbefalinger om, hvordan man opbygger de institutioner og strukturer, der skal til, for at gennemføre en global indsats mod terrorisme, i et samarbejde mellem USA, Kina, Rusland og Europa. Hvilken form for organisering og politik kan du anbefale, og hvilken rolle tror du FN kan spille i en sådan indsats?«

Steinberg: Efter vores diskussion med Hr. LaRouche og Fru Zepp-LaRouche, som fandt sted for nogle få timer siden, vil jeg svare, at det første der må gøres, er at fremlægge en præcis redegørelse for, hvor den globale terrorisme har sin oprindelse. Og det har den i London – Londonistan – og i lande, der i stigende grad er blevet simple håndlangere for det Britiske Imperium og dets politik. Saudi-Arabien er en sådan håndlanger. Det har landet været i hundrede af år. Men i særdeleshed siden al-Yamamah aftalen fra 1985 har der været en britisk-saudisk organisation, der har ophobet store pengesummer, øremærket til at understøtte terrororganisationer som al-Qaeda og aflæggeren ISIS. Prøv engang at se på Sydamerika og Mexico, ødelagt af narko-terrorisme, og bemærk

så, hvordan London har været centrum for den internationale narkohandel og de terrororganisationer, der er sprunget frem deraf. Hvis man ikke starter med at sige sandheden omkring terrorismens natur, omkring dens oprindelsessted; hvis man ikke våger at angribe det britiske og det saudiske monarki, så kan der ikke opstå et solidt grundlag for den form for samarbejde, der er nødvendig.

Det er klart at de fire ledende nationer, USA, Rusland, Kina og Indien alle er konfronteret med denne Angelsaudiske terrortrussel. Og for så vidt som disse nationer ikke samarbejder omkring udformningen af en entydig handlingsplan, der involverer nedlæggelsen af de britiske oversøiske finanscentre, der stiller finanserne til rådighed for terrororganisationerne, er der intet grundlag for sejr. Hvis disse lande går sammen – for hvilke FN's sikkerhedsråd ville udgøre den perfekte platform – kan der føres en succesfuld krig mod den form for terrorisme, der udfolder sig globalt i dag. Og det er en afgørende del af den krig, der allerede er undervejs.

Og så er der selvfølgelig det mere langsigtede spørgsmål omkring, hvordan man skaber en tilstand hvor mennesker ikke har noget incitament til at gå med i den slags terrororganisationer. Det spørgsmål ligger implicit i Kinas politiske projekt kaldet »Ét bælte, én vej«: Udviklingen af Asien gennem denne »Win-Win«-politik. Visse desperate politiske ledere i Europa – sågar i Tyskland – lufter ideen om en »Marshallplan«, der skal genopbygge Syrien og Irak. Det vil give flygtningene en mission, så de vil tage tilbage og hjælpe med at opbygge deres lande med en masse opbakning udefra. Og det er en del af den slags passende og holdbare antiterrorstrategi, der skal til for at skabe en langtidsholdbar løsning. Allerede tilbage i 1970'erne fremlagde Lyndon LaRouche en plan for at skabe fred og udvikling i Mellemøsten. Udgangspunktet var at en økonomisk udvikling af regionen var den mest effektive

antiterrorstrategi. Ligeledes sagde LaRouche i kølvandet på Oslo-aftalen i 1993, at man blev nødt til med det samme at køre bulldozer og arbejdsmaskinerne i position og begynde at genopbygge Gazastriben og Vestbredden og skabe et velstående område, hvor mennesker har en fremtid at leve for og se frem til.

Men nu har vi i stedet Saudi-Arabiens tyranni. Her over de seneste dage har vi set, hvordan Tyrkiets præsident Erdogan forsøger at etablere et brutalt diktatur i sit land og hvordan han afpresser Europa med truslen om at oversvømme Europa med endnu en omgang af flygtninge på flugt fra Syrien, Irak, Libyen og Afghanistan. Så der findes en holdbar og effektiv politik, men kun, hvis man tager tingene fra toppen og tager udgangspunkt i sandheden om, hvor terrorismen kommer fra. Således og kun således kan vi danne den rette form for sammenslutning af nationer, der samarbejder om et fælles mål. Og terrorismen kan overvindes, det er der ingen tvivl om, men ikke hvis udgangspunktet for processen er et svindelnummer.

Ogden: På den front så vi hvordan CIA-direktør, John Brennan, i TV-udsendelsen »Meet the Press« sidste søndag (1. maj) udtalte, at de 28 sider ikke vil blive offentliggjort af Obama-administrationen. Det viser med al tydelighed at USA ikke er klar til en alliance med Rusland, Kina og Indien, FN og Europa omkring en effektiv krig mod terror, men stadig bukker og skraber for den saudiske kongefamilie, som stod bag 11. september.

Putins afgørende intervention i Palmyra, foruden hvilken byen stadig ville være under ISIS' belejring, skaber en stærk kontrast og viser vejen for at overvinde terrorisme. Så måske kan du forklare, hvad dette viser om, hvor Obama-administrationens sande alliancer ligger.

Steinberg: Det er meget ligetil. Det Brennan sagde på nationalt TV i »Meet the Press« i søndags var præcist, hvad vi regnede med, at han ville sige. Og alt dette var forårsaget af

den vedholdende mobilisering for at få offentliggjort de 28 sider, som LaRouches politiske aksionskomité (LaRouchePAC) har været hovedansvarlig for. Denne mobilisering har tvunget Obama-administrationen til at bekende kulør og sige at den på ingen måde har tænkt sig at bryde med den Angel-saudiske alliance. Så længe Obama er præsiden og Brennan er CIA-direktør vil der være en beskyttelsesmur mod enhver form for afsløring af det Britiske Imperiums og Saudi-Arabiens rolle i terrorangrebet d. 11. september. Og naturligvis har FBI's topledelse været dybt involveret i at mørklægge denne sag. Hvis nogen troede at FBI på en eller anden vis havde skiftet identitet siden de mørke dage under J. Edgar Hoover, får de sig noget af en overraskelse. Den eneste forskel er, at teknologierne og ressourcerne, der er tilgængelige i dag, er langt mere vidtrækkende. Og det var daværende FBI-chef Robert Mueller, der personligt satte en stopper for, at de 28 sider blev offentliggjort.

Og så udtalte pressesekretæren for det Hvide Hus, Josh Earnest, tirsdag – han har ellers under pres fra de pårørende til ofrene for 11. september flere gange udtalt, at en i det mindste delvis offentliggørelse af de 28 sider ville finde sted indenfor de næste måneder – at han bakkede fuldt op omkring Brennans udlægning af sagen i »Meet the Press« udsendelsen og at der ikke ville blive nogen offentliggørelse. Og han løj så det drev, idet han gentog Brennans løgn om, at de 28 sider indeholder ubegrundede foreløbige ledetråde. Og det på trods af, at der er snesevis af saudiarabiske embedsmænd og politiske figurer, der er dybt involveret i at samarbejde med flykaprerne før angrebet d. 11. september.

Så USA befinder sig på sin vis i sandhedens time. Hvis I, det amerikanske folk, ikke kan gennemtvinge denne sag, hvis ikke vi kan få offentliggjort de 28 sider, så er det muligvis et tegn på at denne nation ikke længere har den moralske integritet, der skal til, for at overleve. Tilbage i 70'erne, da Vietnamkrigen viste sig som et monster, der åd USA op

indefra, havde Senator Mike Gravel modet til at offentliggøre de såkaldte »Pentagon Papers« (Pentagons hemmelige dokumentation af USA's Vietnam-politik – red.) ved at læse dem højt fra talerstolen i senatet, og det ændrede historien. Og det er den slags øjeblikke vi lige nu befinder os i. Vi har brug for at nogen udviser samme mod i dag, som Mike Gravel gjorde dengang. For hvis mørklægningen af den Angel-saudiske hånd bag 11. september bliver tilladt at fortsætte meget længere, vil denne nation have opgivet det, der retfærdiggør nationens eksistens.

Den britiske faktor i 11. september og al efterfølgende global terror

Mens verdens medier fokuserer opmærksomheden på Saudi Arabiens hånd bag angrebene d. 11. september – og al efterfølgende jihad-terror jorden rundt – og præsident Barack Obamas dække over disse forbrydelser, skal de egentlige ophavsmænd til dette massedrabs-program ikke findes i Riyadh eller det Hvide Hus, men i London. Det er aldeles passende og korrekt, at den britiske agent, og nøglefigur i at dække over 11. september Barack Obama, styrer direkte fra Riyadh til London senere i denne uge for, endnu engang, at hylde den britiske Dronning.

Saudi-Arabien har altid været den britiske Krones ejendom, tilbage til Lawrence af Arabiens tid, og den oprindelige generation af Huset Saud og Wahhabi-gejstligheden. Faktisk daterer britisk kontrol over de Persiske Golfemirater sig tilbage til det britiske Østindiske Kompagnis velmagtsdage i det attende og nittende århundrede. Men dette

britiskkontrollerede partnerskab med de saudiske kongelige blev sat på langt mere formel og aktiv fod i 1985, da Prins Bandar bin-Sultan, en selverklæret britisk agent, sluttede Al-Yamamah handlen med Margaret Thatcher, og derved etablerede olie-for-våben tuskhandels-systemet, under hvilket hundreder af milliarder af dollars blev afsondret til britiske offshore finansielle fristeder – til finansiering af terrorisme, kup og snigmord jorden over.

Det er denne del af 11. september, der indtil nu har manglet fra den, nu på høje tid, offentlige opstand over hemmeligholdelsen af de 28 sider fra den originale fælles Kongresundersøgelse af 11. september. Hvor fik den saudiske USA-ambassadør prins "Bandar Bush" pengene fra til at finansiere de to ledende 11. september flykaprere i San Diego? Fra Al Yamamah kontoen i Bank of England, der gik til hans personlige bankkonto i Riggs National Bank i Washington. Det var hans del af Al Yamamah-rovet, minimum \$2 milliarder.

Uden beskyttelse fra Londonistan ville der ikke være et Saudisk kongedømme, ingen infrastruktur til jihad-terrorisme, ingen global stof-epidemi og ingen trussel om global udryddelseskrig.

Helt tilbage fra før de faktiske 11. september angreb, som Lyndon LaRouche overværede på live-TV mens han gav et interview til den populære radiovært fra Utah Jack Stockwell, advarede LaRouche om en truende Rigsdagsbrand, iscenesat under Bush-Cheney administrationen for at drive USA hen imod en diktaturstat. I december 2000 havde Executive Intelligence Review formelt begæret, at det amerikanske State Department satte Storbritannien på listen over statssponsorer af terrorisme. Dokumentet angav detaljeret snesevis af formelle klager fra regeringer rundt om i verden imod Londons husly til, og finansiering af, terrorister og voldelige separatister.

Der var rigeligt med lejlighed til at stoppe masse-

blodsudgydelserne inklusiv 11. september ved at tage fat på menneskehedens virkelige fjende – det britiske Imperium. Undladelsen af at gøre dette i den nylige fortid har bragt os i det graverende øjeblik af krise, hvor et desperate og bankerot britisk Imperium er parat til at sprænge verden i luften, hellere end at afstå dets magt. Nu er øjeblikket inde til at slå den saudiske terrormaskine, sammen med det britiske Imperium, der i virkeligheden kører showet, ud. Bryd dækket over 11. september, og tag Obama ned sammen med anglo-saudierne. Det er muligvis menneskehedens sidste og bedste chance for overlevelse.

LaRouchePAC-fredagswebcast den 22. april 2016: Om de britiske og saudiarabiske forbindelser bag terrorangrebet den 11. september 2001

I takt med at presset fortsat vokser på Obama for at frigive de 28 sider om d. 11. september, inklusiv at tidligere senator Bob Graham i denne uge har skrevet en ledende artikel, hvori han undsiger det "aggressive bedrag", som to på hinanden følgende administrationer har forøvet mod det amerikanske folk, begynder vi i aften kl. 8 pm. (eastern time) vores webudsendelse med en særlig video-erklæring fra Lyndon LaRouche personligt. Han hævder en afgørende britisk skyld i komplotet, hvorefter Jeffrey Steinberg indtager

podiet for i detaljer at udlægge sine eksklusive undersøgelser i disse britisk-saudiske forbindelser. Jeff Steinberg diskuterer også implikationerne af det nyligt frigivne 47-siders dokument forfattet af undersøgerne i 11. september Kommissionen, i hvilken de foreslog en efterforskning af den rolle, som agenturer indenfor den amerikanske regering spillede i at dække over den saudiske rolle i angrebene, men som de blev blokeret i at foretage.

Engelsk udskrift.

As the pressure continues to increase on Obama to release the 28 pages on 9/11, including former Senator Bob Graham authoring an editorial this week in which he denounces the "aggressive deception" which two consecutive administrations have perpetrated against the American people, we begin our webcast tonight at 8 pm eastern with a special video statement from Lyndon LaRouche personally in which he asserts the British culpability in the plot, after which Jeffrey Steinberg takes the podium to lay out in detail his exclusive research into these British-Saudi connections. Jeff Steinberg also discusses the implications of a newly released 47-page document authored by researchers on the 9/11 Commission in which they proposed to investigate the role that agencies within the US government played in covering up for the Saudi role in the attacks, but were blocked from doing so.

'JASTA' Act Passed in 2012, and Obama Signed It – Against Iran

TRANSCRIPT

MATTHEW OGDEN: Good evening, my name is Matthew Ogden, and I would like to welcome all of you to our weekly broadcast here from larouchepac.com. You're watching the Friday evening webcast for April 22nd, 2016. I'm joined in the studio tonight by Jeffrey Steinberg, from *Executive Intelligence Review*. And the two of us had a meeting with both Lyndon and Helga LaRouche, and I think that the presentation that Jeff gives

tonight will be a very significant presentation, elaborating on some remarks that Mr. LaRouche had to say just yesterday on the question of the story *behind* and *beyond* the 28 pages.

Now, as those of you who are watching this broadcast tonight probably know, we are living in a truly momentous period of history. Over the last two weeks, since the "60 Minutes" episode which elaborated the story of the so-called "28 pages," the redacted chapter of the 9/11 Joint Congressional Inquiry report into 9/11, that has been classified by both the Bush *and* the Obama administrations; since that broadcast, there has been an unrelenting stream of media coverage of this story, in almost all of the major national press in the United States, and also internationally, in Europe and elsewhere. There has also been a relentless attack, directly, on Obama, by name, for his refusal to declassify these 28 pages, despite the promises that he has given to the 9/11 families; and also for his open and explicit opposition to the lawsuit that families have waged against the Kingdom of Saudi Arabia, as well as the bill that they have introduced into the United States Senate, the Justice Against State Sponsors of Terrorism Act (JASTA), which would allow those victims to sue the state-sponsors of the 9/11 attacks.

Now, as you know, on the LaRouche PAC website, we have been covering this story for years, very closely. We've been following the efforts of Congressman Walter Jones (R-NC), Congressman Stephen Lynch (D-MA), and Congressman Thomas Massie (R-KY) in the House of Representatives, who have introduced a bill, now over two years ago, House Resolution 14 (H.R.14), which was previously House Resolution 428, calling on Obama to declassify the 28 pages; and they've worked very closely with former Sen. Bob Graham (D-FL). Bob Graham was the chairman of the Senate Intelligence Committee at the time of the 9/11 attacks, and was co-chairman of the 9/11 Joint Congressional Inquiry report.

Bob Graham has been very vocal, for years, in calling for the

28 pages to be released. I had the pleasure of interviewing him at an event in Florida in November of 2014, and at that time, he was very clear that if the 28 pages had not been classified and suppressed, you would not be seeing the threat of terrorism that we're facing today from al-Qaeda and from ISIS, both of which have received direct funding from individuals connected with the Saudi regime.

Bob Graham wrote a very clear and very *blunt* op-ed that was published in the Florida newspaper *TCPalm*, which was titled, "28 Pages: How Our Government Has Used Deceit To Withhold Truth From the American People." This op-ed was published on Wednesday, to be timed directly in coincidence with President Obama's landing in Riyadh, to hold a joint bilateral summit with King Salman of Saudi Arabia. In this op-ed, Senator Graham is perhaps more explicit than he has ever been. He said, "This was not just a cover-up." The suppression of the 28 pages and other evidence linking the Saudis to 9/11 was the result of what he calls "an aggressive deception." He says, "Your government has purposely used deceit to withhold the truth." The reason for this deceit, he says, "is to protect the Kingdom of Saudi Arabia from its complicity in the murder of 2,977 Americans. On April 15, the *New York Times* reported: 'Saudi Arabia has told the Obama administration and members of Congress that it will sell off hundreds of billions of dollars' worth of American assets held by the kingdom if Congress passes a bill that would allow the Saudi government to be held responsible for any role in the Sept. 11, 2001, attacks.'" That is obviously a blackmail threat against the United States, and that's what they said publicly; one can only wonder what the Saudis were threatening behind closed doors.

What Senator Graham goes on to say in this op-ed is: "If that is not sufficient to get your blood boiling, read on: [the *New York Times* writes] 'The Obama administration has lobbied Congress to block the bill's passage.'"

Now, Senator Graham elaborates that there have been multiple forms of what he calls this "aggressive deceit"; not only the suppression of the 28 pages. He said the 28 pages would disclose the sources of funding for the attack on 9/11; this has been under review for declassification for three years, which was three times the amount of time that it took to research, author and publish, the original Congressional Inquiry report which was 838 pages long! He said, secondly, "The 28 pages are the most iconic, but not the only, evidence to be withheld from the report of the congressional inquiry. The report is pocked by hundreds of specific redactions."

And then he says, thirdly, "Investigations at locales where the hijackers lived and plotted prior to the attacks also have been classified. One of those involves Mohamed Atta, the leader of the hijackers, and two of his henchmen who are alleged to have collaborated with a prominent Saudi family who lived in Sarasota for six years before abruptly departing for Saudi Arabia two weeks before 9/11."

Senator Graham says, "The FBI publicly described its Sarasota investigation as complete, and said it found no connection between the hijackers and the family. Later, responding to a Freedom of Information lawsuit, the FBI released an investigative report that said the family had 'many connections' to individuals tied to the terrorist attacks. *The FBI for two years has aggressively resisted releasing that report,*" Graham says. [emphasis added] And this is part of a much bigger story, that goes beyond just the 28 pages per se.

Now, Senator Graham concludes that op-ed by saying there are three reasons why the 28 pages must be released: One is justice for the families; two is national security, and he said: The fact that Saudis, and their "blatant attempts to avoid liability as co-conspirators in the crime of 9/11, and the U.S. government's acquiescence by refusing to release information (and opposition to reforming laws that would hold collaborators in murder to account) has been a clear signal to

the Kingdom that it is immune from U.S. sanctions. With that impunity," Senator Graham says, "it continues to finance terrorists and fund mosques and schools used to indoctrinate the next generation of terrorists in intolerance and jihad."

And then finally, he said, this is an issue of democracy. "The American government is founded on the consent of the governed. To give that consent, the people must know what the government is doing in its name. Distrust in government is reflected in the speeches of today's presidential candidates" he said. "The public's sometimes angry response is fueled by a sense of betrayal and deceit."

Now, Mr. LaRouche was asked a question from our institutional source this week, this is our regular institutional question, and it's very brief, but it's obviously directly on this subject-matter. The question reads as follows: "Mr. LaRouche, there has been an overwhelming enthusiasm to release the 28 pages lately. What is your advice to the Obama administration, in regards to the 28 pages?"

Now, we produced a short video which includes the audio of Mr. LaRouche's remarks on this subject. We're going to play that video for you now; it's about five minutes in length, and then immediately after that video, I'm going to ask Jeff Steinberg to come to the podium to elaborate some of the points that Mr. LaRouche asserts in this statement.

LYNDON LAROCHE: [via audio file] I was watching those two planes which were carrying the victims, and carried them to death. I was an eyewitness to the press. We knew that they were being carried, as victims, inside the planes, in the two planes in succession, and obviously the passengers all died.

But that operation, on that occasion, which I witnessed from beginning to end in my first contact with it, defines the actual issue which has to be addressed.

Now of course, I also knew what the background was. The way

this thing was set into motion was with the *Bush family*. Now, the Bush family was actually a key part, of setting this thing into motion; they may not have intended to do that, because they're too stupid to know what they're doing. See, the Bush family was involved in its own little warfare operation, so there was a spillover from the Bush administration as such, into this particular operation. The whole operation was twofold: One, was British-Saudi operation. Now the person who was directing the thing from inside the United States, had been trained by the British system. Bandar was a key figure operating inside the United States. Bandar was directly overseeing the launching of this operation.

And what they were doing, was they were shipping petroleum as a real money-making operation, just with the oil trade, by the British, shared with the Saudis; and this thing was done for harmful purposes in many ways, and was a key part of control of what the United States was doing in petroleum; because the thing was a fraud – a fraud committed by Her Majesty. Her Majesty was guilty: period. Queen Elizabeth was the author of this operation. She was the only person who was qualified to authorize this operation.

The attack on Manhattan was done under the cover of the *British system*. And the Saudis were a subordinate aspect of the British system as a whole. Her Majesty was the author, of this monster. And the Saudis were simply stooges. The Saudis have been stooges from the beginning of the 20th century. That's the essential story. Everything has to be focused on that: The fact that is was the *deliberate mass murder of American citizens*. And not only that, but a *direct attack* on the United States!

The key thing is that the British and the Saudis are the same thing, since that time. And all these facts are really known, on the record. The Saudis are guilty and the British are guilty, because the Saudis and the British are part of the *same agency*. What the Saudis do, what the British do,

won't be the same thing. The fact is that the Saudi Kingdom is not a real government – it's an empire; it's an imperial institution. It has no formal responsibility to anything except the Kingdom of the Saudis, and the British! They *are* the same thing!

OGDEN: Now, as you can see displayed on the screen, we have a short advertisement for a much longer feature documentary that was published, actually several years back by LaRouche PAC Television, which was called "Beyond the 28 Pages: 9/11 Ten Years Later,".

Jeffrey Steinberg was interviewed as part of that production, and obviously has been very intimately familiar with many of the facts that are presented in that documentary and which were alluded to by Mr. LaRouche in the statement that you just heard. So I'm going to invite Jeff Steinberg to come to the podium to elaborate this, in a little bit more detail.

JEFFREY STEINBERG: Thank you, Matt. Well I think it's important to recognize that the fundamental point that Mr. LaRouche just made in answering the institutional question for this week, is that the story of 9/11 is incomplete if we simply stop with the now obvious, transparently evident role that high-ranking figures within the Saudi royal family and within the Saudi government played in the 9/11 attacks. Both before the attacks, as the attacks were happening, and in the cover-up that followed. What's crucial to understand is that the Saudis do *nothing* without full support and approval coming from the highest levels of the British monarchy; all the way up to the Queen herself, and to the Royal Consort, Prince Philip. The fact of the matter is that, going back centuries, back to the time of the heyday of the British East India Company, the entire Persian Gulf region was a British colony, a British Protectorate. For centuries, every one of the so-called nations – really tribal collections – along the Persian Gulf, whether it was Bahrain, or the UAE, or Qatar, or Oman, or Saudi Arabia, or Kuwait; all of those countries existed in

name only. All of them had treaty agreements where their foreign and defense policy was run out of London. It was a vital feature for the functioning of the British East India Company to have a way station en route to India and on to China. So, at the beginning of the 20th Century, when people like Lawrence of Arabia forged the establishment of the House of Saud as a marriage between a tribal family and the Wahabi fundamentalist clergy of that area; it's always been a British game, it's always been tightly under the thumb of the British. And that carries through even more so in the present modern period.

Mr. LaRouche mentioned Prince Bandar bin Sultan, who for years was the Saudi ambassador here in the United States; before that, he was the Saudi military attaché in Washington. And he was widely referred to as "Prince Bandar Bush", because of his close relationship with the Bush family – starting with father George HW Bush, and continuing even more so under George W Bush – was notoriously close. But above all else, Prince Bandar was a British agent. He was trained at British military schools; his official, authorized biography was written by one of his school chums from British military school. And in 1985, Bandar negotiated what came to be a critical feature of the Anglo-Saudi arrangement – the Al-Yamamah deal; this was ostensibly a barter arrangement in which the Saudis paid in oil for British military equipment – fighter planes, radar systems, training, supplies, all of that.

And in carefully investigating that program, what we discovered was that the amount of oil that the Saudis delivered to the British in payment for about \$40 billion of military hardware, was orders of magnitude greater. The oil for the Saudis was cheap; it was under \$5 a barrel to pull it out of the ground and load it onto a supertanker. But once British Petroleum and Royal Dutch Shell took control over that oil, they sold it on the spot market at phenomenal mark-ups. From 1985 until the scandal first broke in 2007, more than

\$100 billion in excess funds were accrued after paying for the British military equipment and after generous bribes to many British and Saudi officials. Hundreds of billions of dollars were sequestered in offshore bank accounts; and those funds represented the biggest slush fund in the world for carrying out destabilizations of governments, terrorist activities, and assassinations. Prince Bandar, not being the brightest guy on the planet, openly boasted about this special relationship, and said that while Al-Yamamah was a traditional barter arrangement – oil for weapons – it was in fact something much more. It was a reflection of the marriage of the British and Saudi monarchies; and the fact that these monarchies could operate outside of any parliamentary or Congressional scrutiny; and could carry out black operations anywhere in the world that they chose to do it.

Now, officially, Prince Bandar received a \$2 billion commission for arranging the Al-Yamamah deal; and those funds have been traced. They went from accounts of the Bank of England, accounts from the British Ministry of Defense that oversaw the Al-Yamamah arrangement; and they went from there into the bank accounts in Riggs National Bank in Washington DC, the private accounts of Prince Bandar bin Sultan. Among the documentation contained in the 28 pages that Presidents Bush and Obama have kept from the American people, is evidence, paper trails of funds that were sent directly from Bandar's and his wife's personal bank account into the hands of two Saudi intelligence agents who were the handlers of the original two 9/11 hijackers who arrived in the United States at the beginning of the year 2000.

So, the British hand in 9/11 is unmistakable. If those 28 pages were to be opened up, it would not only confirm that the British and the Saudi royal families were together engaged in setting up and financing the 9/11 attacks; but would open up an array of other questions about follow-on terrorist operations that have occurred on a global scale. All told,

hundreds of billions of dollars laundered offshore –probably in places like Panama, as well as the Cayman Islands, the Isles of Jersey off the coast of England – have gone into countless operations like the 9/11 attacks themselves.

So, while many people are quite clear on why it is that President George W Bush would order the suppression of the 28 pages, because of his notorious close relationship with Prince Bandar and the Saudis; many people scratch their heads and say, "Well, why would President Obama – particularly after he promised the families that he would declassify the 28 pages; why would President Obama continue with the cover-up?" It's not for Obama a matter of the Saudis; for Obama it goes to the next higher level in this whole story, which is namely, the British. Obama, from the beginning of his political career, has been sponsored by the British. It's not surprising that this week President Obama made a trip to Saudi Arabia; he was there Wednesday and Thursday. He met with King Salman of Saudi Arabia; and on Thursday, he met with all of the leaders of the Gulf Cooperation Council countries. From there, he has now flown on to London, where he will be holding a private audience with the Queen. Obama has been a slavish loyalist of the British Empire, of the British monarchy, since the moment he came into office as President. So, Obama's hand in the cover-up, the shameless continuing cover-up of what happened on 9/11, is all about protecting the British side of this story. Were those 28 pages to be opened up, the minute that one began looking at the role of Prince Bandar, it would become absolutely obvious that there is a major British side to this story.

Now of course, when you talk about the British monarchy, if you roll the clock back just a few years before the September 11, 2001 attacks; remember that there was an intensive investigation over a number of years into the fact that the British monarchy was unquestionably behind the murder of Princess Diana. It was a revenge killing because she

represented forces that were completely disgusted with the way that the House of Windsor, Queen Elizabeth, Prince Philip, Prince Charles operated. So, you have a British monarchy that has blood on its hands going back a very long time; and most recently with the top-down ordered assassination of Princess Diana. It should come as no surprise that that same British apparatus is up to its eyeballs on global terrorism.

Now in point of fact, in late 2000, *Executive Intelligence Review* filed a formal request with the US State Department that they consider placing Great Britain on the list of state sponsors of terrorism. People may remember at that time, there was a wave of terrorism going on around the globe. In 1997, you had the Egyptian Islamic Jihad group carry out an attack against a group of Japanese tourists at Luxor; and the Egyptian government at that time, provided detailed evidence that the terror plot had been organized, financed, and controlled by Egyptian terrorist networks that were living in Britain under the protection of the British monarchy.

Several years later, the Russian government filed a series of formal diplomatic demarches because they had evidence that the British government was facilitating the recruitment of Chechen terrorists who would be allowed to travel to Afghanistan from Britain to be trained by al-Qaeda and then safely routed into Chechnya to become part of the separatist terrorist networks that were fighting against the Russian government. There was detailed evidence that was included in that *EIR* profile; and unfortunately needless to say, the State Department sat on it, did nothing; and so, we had 2001. And we had many subsequent terrorist events that followed from that.

So, the bottom line here, is that now that there is intensive momentum demanding the declassification of those 28 pages, what is really required is a complete, de novo, top-down investigation into the 9/11 actions; and into all of the subsequent terrorist actions that have followed and have been the work of the same Anglo-Saudi apparatus. Once those 28

pages are made public, once the American people – led by the families of those 2,997 people killed by 9/11 – have the chance to thoroughly read through and digest the content of those pages; then the whole can of worms, the whole British-Saudi empire structure has to be brought down. Has to be subject to the kind of rigorous criminal prosecution that is warranted; and that means as well, that both President Bush and President Obama have to be brought to criminal task for their role in both facilitating and covering this up.

As Mr. LaRouche said in his brief comments to colleagues yesterday, that you just saw in that 5-minute video, he was on the scene; he was giving a live interview to Utah radio broadcaster Jack Stockwell. He had the TV on in his study; and he saw in real-time, the planes crashing into the two World Trade Center towers. He was one of the few people – perhaps the only person outside of those who committed the crime – on Earth who understood the full strategic implications of it the moment that the attack occurred. LaRouche had warned at the beginning of 2001, once he saw the character of the Bush/Cheney administration, that this was the kind of regime that would look for the first opportunity to carry out a Reichstag fire in order to go for dictatorship. And he understood that it was the Anglo-Saudi apparatus that represented the capability for carrying out just such a heinous crime with those particular intentions. He made very clear in that real-time interview with Jack Stockwell, that the entire blame was going to immediately be placed on al-Qaeda; but he said to the extent that al-Qaeda had anything to do with it, it's a bit part. It's a minor element of something much bigger that goes much higher; and goes up to the British-Saudi apparatus that we've been discussing here.

So, members of Congress who have read those 28 pages – and by now, there's well over 100 members who have done that; they've all come away with the same conclusion. That these documents must be made public; and furthermore, that they completely

alter how you understand the history of the last several decades. So, take that as just a glimmer of an indication of what the implications are. Regardless of what's contained in the 28 pages per se, it's the implications of the findings in those 28 pages; and the can of worms that's opened up that leads all the way up to the British monarchy. And you realize that the fight to get these 28 pages released to the public is a fight for the very survival of mankind going forward from this day. The British Empire today is bankrupt; they're desperate. They're not just desperate to cover up the 28 pages and the whole 9/11 story and the Al-Yamamah story; they're desperate because they're on the edge of losing their power. And they *will*, if the opportunity presents itself, create the conditions using these kinds of capabilities, to start a world war. So, the stakes are enormous; and the answer is very straightforward. Release the 28 pages; and on the basis of that, re-open from the top down a complete and thorough investigation. Starting with the British and Saudi monarchies and working down from there. We owe it to the families that suffered through 9/11; we owe it to the American people; and we owe it to mankind.

OGDEN: Thank you very much, Jeff. One thing I would just mention in relation with some of what Jeff just went through in detail, is that some of these connections are not unknown to people who are familiar with this investigation. In fact, Senator Bob Graham himself, while denied from including this in his nonfiction book, *Intelligence Matters*; in his fiction book – which he said himself he had to publish, because it was the only way he could get the truth in written form. In his fiction book, his novel *Keys to the Kingdom*, Senator Bob Graham includes a lot of references to exactly the kinds of things that Jeff just went through. The role of BAE; the Al-Yamamah deal; the offshore tax havens; the Cayman Islands; the fact that Tony Blair intervened to shut down the investigation into the connection between the British BAE Systems and the Saudis. So, in fact, these are the lines of inquiry that

anybody who is serious – and the people who are familiar with this case – wish would be pursued; because they know exactly how big this can of worms really is.

Now, the 28 pages may not have been declassified yet; however, one very important document that was declassified recently – and has only now begun to receive media attention, starting with an exclusive report and analysis by Brian McGlinchey, who is the editor of the very important website 28pages.org. This is a document which was a 47-page draft document which was written by two researchers who were working on the 9/11 Commission; this was the independent blue-ribbon panel their own extensive report into 9/11. But these two researchers, who are named Dana Lesemann and Michael Jacobson, had both been formerly employed by the Congressional Joint Inquiry Committee. And in this 47-page document, they lay out what was going to be their own working plans for their follow-up research on the specific lines of research which they had been engaged in during their role in the Congressional investigation. One of the items which they cite in this document – and Jeff will elaborate this more – is the fact that an alleged al-Qaeda operative, a person named Ghassan al-Sharbi who had trained for flight lessons in Arizona prior to 9/11, and who was captured in Pakistan subsequently; was discovered to have buried a cache of documents near to his person at the location where he was hiding, which included al-Sharbi's US pilot certificate which was inside of an envelope from the Saudi embassy in Washington DC.

Senator Bob Graham, who was not informed of this fact during the time that this investigation was going on, but later learned about it after this declassification; said in response, "That's very interesting. That's a very intriguing and close connection to the Saudi embassy." The second item which is of extraordinary interest in this 47-page research document, are the two questions which these two researchers intended to pursue. The first question was: How aggressively

has the US government investigated possible ties between the Saudi government and/or royal family and the September 11 attacks? And number two: To what extent have the US government's efforts to investigate possible between the Saudi government and/or royal family and the September 11 attacks been affected by political, economic, or other considerations?

Now, what's very telling is that when Dana Lesemann attempted to go back and access the 28 pages which she herself was instrumental in researching and writing, first she was denied and blocked access to them; and then when she circumvented those denials, she was fired. She was dismissed from the 9/11 Commission investigation. So, I think that just demonstrates in a very illustrative way just one example of what Bob Graham described as the "aggressive deception" that has been undertaken in this case; that's what he said in the op-ed which I cited at the beginning of this broadcast tonight. He said, "Your government has purposely used deceit to withhold the truth." And that is not the only case.

One thing I would like to Jeff to just elaborate a little bit more on, is the entire story of the Sarasota cell, and the very significant work that investigative journalist Dan Christianson has done of the *Florida Bulldog*, in tracking down 80,000 pages of FBI documents that linked Mohammed Atta and other members of the Sarasota cell to people connected with the Saudi royal family and the Saudi government. Documents which the FBI withheld from Bob Graham at the time of the Congressional investigation; did not tell him existed. They impeded that investigation and stonewalled on, until an FOIA lawsuit forced them to at least hand them over to a judge. And the review of those documents still has not been completed.

So, I would like to ask Jeff to come to the podium and elaborate a little bit more on the further implications of this "aggressive deception" – not just a cover-up – that has been committed by the US government in this regard.

STEINBERG: The 28 pages are a critical piece of this story, because that was the final product; it was the work product after a year of investigation by the Joint Congressional Inquiry. And that 28-page chapter that took up the question of foreign support and funding for the 9/11 hijackers, represented the most solid and corroborated evidence that the investigators were able to compile in the face of massive obstruction. It's not just simply that President Bush, when he reviewed the final 800-page report of the Joint Congressional Inquiry, simply ordered the suppression of the 28-page chapter. Every step along the way, during both the period of the investigation by the Joint Congressional Commission and the later 9/11 Commission, was impeded top down from the White House; and particularly from the highest levels of the FBI. This is not mere speculation. In the recent period – just over the course of the last year – many of the documents that were work-products of the Joint Committee and the 9/11 Commission which were classified, have now been reviewed and declassified.

For those of you who don't know some of the inner workings of Washington, there is a board which is located at the National Archive, called the Interagency Security Clearance Appeals Panel – referred to as ISCAP. And they are the final authority; they're kind of a Supreme Court with respect to questions about what documents should be declassified. And they've been in the process of reviewing and declassifying some of the important staff documents of the two investigative bodies. Last July, they declassified about 29 documents that were work-products from the 9/11 Commission; and one in particular written by Dana Lesemann and Jacobson, is very revealing. It was a work-product document; it was classified for the last decades as being "Secret", but what they laid out was their plans for pursuing the investigation over the period of the next several months. What's very clear is that they had many, many more leads on many more officials of the Saudi government – in southern California, in Washington, in Saudi

Arabia – who were deeply implicated with the 9/11 hijackers. One section of Document 17, this 47-page paper that was declassified last July, is headlined "A Brief Overview of Possible Saudi Government Connections to the September 11 Attacks"; and it goes through the names of 18 Saudi officials who were in southern California, in Washington, and back in Saudi Arabia, who had direct contact and facilitated the efforts of the hijackers.

Now, the FBI was a continuous obstacle from the top down. During the "60 Minutes" broadcast several weeks ago, Commission Member John Lehman said that the order to block the publication of the 28 pages came directly from Robert Muller, who was the director of the FBI at the time. Now, it happens, and again it's repeated throughout this 47-page working document from the 9/11 Commission staff, that the two 9/11 hijackers, al-Hazmi and al-Midhar, who were living in the San Diego area; for the better part of a year were living in the home of a man who was an FBI informant, who was being paid \$3000 a month by the FBI to keep tabs on possible radicals inside the Muslim community – particularly the Saudi-Muslim community in the southern California area. The staff from the 9/11 Commission and earlier the staff from the Joint Congressional Inquiry, repeatedly asked to interview the informant; they were blocked at every turn. The informant was put in the Federal Witness Protection Program under a change of identity; the FBI Special Agents who were the handlers of this informant, were also blocked from being interviewed by the Committee. So, in other words, one branch of the Executive Branch of the Federal government was working overtime to prevent the investigation from going forward.

Now, going all the way back to the days of J Edgar Hoover, it was notorious that the FBI was completely in bed with the British. During World War II, it was an open collaboration between the FBI and the British Special Operations Executive, with their headquarters at Rockefeller Center in New York

City. But this relationship continued. Wall Street is an important intermediary between the FBI and the British. And so, the FBI role in the cover-up, both in San Diego and in other parts of the country, is absolutely stunning; and is something that in and of itself must be thoroughly investigated and exposed.

In the case of Sarasota, the FBI conducted an exhaustive investigation into a wealthy Saudi family that were intimately tied through business with the Saudi royals, who were in regular contact with Mohammed Atta and two other of the 9/11 hijackers. They lived in a gated community in the Sarasota, Florida area. Mohammed Atta and the others would frequently visit that home; and two weeks before the 9/11 attacks, that family on very short notice, picked up and left the country. First flew back to London; and from London back on to Saudi Arabia. The FBI compiled 86,000 pages of documentation following up those leads; because the connections between this leading Saudi family and the 9/11 hijackers was unmistakable. Those documents were withheld from the Joint Congressional Inquiry, despite the fact that the FBI was subpoenaed all over the country to turn over any records relevant to the investigation into 9/11.

So, you've got – as Senator Graham said – "willful deception" at the highest levels of government. Now, we know about San Diego; we know about Sarasota. We know also that Herndon and Falls Church, Virginia was another sort of center of activity of some of the hijackers and some of the leading Saudi clerics who were part of the overall structure of support for those 9/11 terrorists. Paterson, New Jersey was another center of this. Senator Graham has said at press conferences on Capitol Hill, that we've barely scratched the surface; because the government – to protect the British and protect the Saudis – have put up a wall of deception. They've blocked lines of inquiry; they've concealed documents; they've committed fraud and perjury. All because the power of the British and the

power of the British/Saudi alliance is so dominant over politics in Washington that the FBI, in effect, is sworn to defend that relationship; even if it means that the American people are denied justice.

So, once again in conclusion, there is much more to this story than merely the events of September 11, 2001; as horrific and as dramatic as they were. The 9/11 Families deserve nothing less than the full and complete truth; no matter where it leads. But the problem runs much deeper. If we don't purge this Anglo-Saudi problem, if we don't get to some of the questions that were posed by the 9/11 Commission staffers; such as "Did the FBI intentionally withhold from the Joint Inquiry, information about the informant's relationship with the hijackers; and subsequently attempt to obstruct the Joint Inquiry's investigation of the matter? If the FBI did withhold information and obstruct the Joint Inquiry's investigation, were the FBI's actions indicative of a larger pattern of an FBI non-compliance with Congressional oversight; and what should be done about it?"

So, this is a can of worms that must be opened; and must be systematically investigated. Because our very future may depend on getting to the bottom of this.

OGDEN: And we are truly seeing a very momentous shift around this while Obama is in Riyadh and then flying directly to London. This has become the subject of almost all of the media coverage in the United States. And it's an extraordinary opportunity to pull this thread to unravel this empire. However, this is just yet one of many threads that can and must be pulled. There are other threads: What came out two years ago in the Senator Levin report on HSBC. This has a major aspect of it; and of course, this is becoming relevant again in the Panama Papers. And Helga LaRouche thought it was very significant that Jacques Attali, a prominent French economist, wrote an article this week saying, don't call them the Panama Papers; call them the London Papers. Because what

this is really all about is the entire system of British offshore tax havens and Crown Protectorates that create the safe haven for this dark underworld of narco-terrorism, drug money laundering, and terrorism financing. And you can be guaranteed that if you follow the money, some of those threads lead directly back to these offshore tax havens.

So, as we're seeing right now, a lot of the work that has been done over years if not decades by the LaRouche Movement, by *Executive Intelligence Review*, by associates of Jeff Steinberg. And by Mr. LaRouche going back to his book, *Dope, Inc.* and also the very important film that he put out at the end of the 1990s, "Storm Over Asia", which described exactly how these irregular warfare operations are run to destabilize countries. And then the appearance he had on the Jack Stockwell show on the day that September 11 was occurring; that is featured in this "9/11 Ten Years Later" feature documentary that we showed little excerpts from, during the statement that you heard from Mr. LaRouche earlier this evening.

So, if you have a chance and you haven't watched it, or you haven't watched it lately; we would encourage you to go back and view that documentary. It's available on larouchepac.com/28pages; it's also available on our YouTube channel. And I think you can be ready for much, much more that will be coming from LaRouche PAC TV on this subject and the broader implications of it. So, please stay tuned to larouchepac.com; please subscribe to our YouTube channel if you haven't already. Please explore all the content that we have published on this subject in the past; and please share it as widely as you can with your friends and your associates.

So, I'd like to thank Jeff Steinberg for joining us here this evening; and I would like to thank you for watching our broadcast. Please stay tuned to larouchepac.com. Thank you and good night.

**RADIO SCHILLER den 25. april
2016:**

**Barack Obama er en britisk
agent**

Med formand Tom Gillesberg

**RADIO SCHILLER den 21. april
2016:**

**Den britiske hånd bag Saudi-
Arabians støtte til
terrorisme**

Med formand Tom Gillesberg

POLITISK ORIENTERING den 31. marts 2016:

Det britiske Imperium og Obama forsøger at knuse BRIKS – Tjekkiet inviterer Kina indenfor –

Med formand Tom Gillesberg

Video:

2. del (5 min)

Lydfil:

Uden en mission er I døde!

22. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – »Bankerotten i USA's økonomi er generelt set færdigt. Det er absolut færdigt«, erklærede Lyndon LaRouche kategorisk i sin **diskussion mandag den 21. marts med LPAC Policy Committee**, under den internationale webcast.

Mens de fleste amerikanere ser den anden vej og med frygt i sjælen forsøger at lade som om, at det ikke finder sted, så er det, vi i virkeligheden er vidne til, hele det transatlantiske finanssystems død – det er bankerot og står ikke til at redde. Men, vi er også vidne til en nations død, og dens befolknings død, fordi vores fornemmelse for en national mission – og de enkelte individers fornemmelse af formål og selve det, at have

en identitet – systematisk er blevet fjernet af Det britiske Imperium, dets agenter og dets politik internt i USA. Intet har været så afgørende for denne operation som nedlæggelsen af NASA, som er kulmineret under Obamas præsidentskabs-parodi.

I går erklærede LaRouche: »Der er hele kategorier af folk, der under normale omstændigheder var produktive mennesker. De har ikke længere nogen rolle at udfylde. For det første sidder vi på toppen af en vulkan, som er det bankerotte, transatlantiske finanssystem, som kan – og vil – eksplodere i en hyperinflationsskabende nedsmeltning, hvad øjeblik, det skal være. Tro endelig ikke, at den nuværende politik med endeløse bailouts og »helikopterpenge«, som tidligere formand for Federal Reserve, Ben Bernanke, holdt af at kalde det, kan holde stand. Man kan ikke forsøge at 'redde' for 2 billioner dollar værdiløse, spekulative finanspapirer med endnu en billion finansielt affald, uden, at det eksploderer op i ens ansigt. De regeringer, der støtter op omkring denne galskab – såsom Obamaregeringen – er lige så skyldige i de forbrydelser, der begås.

Det britiske Imperium er dømt til total undergang, understregede Lyndon LaRouche i dag, og de handler i total desperation: de vil ikke acceptere et nederlag, og de er parate til at dræbe *en masse*. Der er stærke indikationer på, at dette er i gang i USA, såvel som i Europa.



Dødsfald som følge af narko-overdosis, alle kommuner, USA, 2002-2014. O.D.'s er steget til tårnhøje tal i næsten alle USA's kommuner under Bush' og Obamas præsidentskaber.

Ud over det eksploderende finanssystem, så sidder vi også på toppen af nok en vulkan, som er den erklærede hensigt fra Det britiske Imperium – og fra deres marionet, Barack Obama – om at fremtvinge regimeskift i Rusland og Kina. Som Lyndon LaRouche i årevis har advaret om, så er kriserne i Libyen,

Syrien og Irak, og international terrorisme generelt, alle sammen rettet mod et strategisk atomopgør med Rusland og Kina. De seneste »barbariske« terrorhandlinger i Bruxelles, som præsident Vladimir Putin kaldte det, er ingen undtagelse. Idet hun talte om de internationale sponsorer af terrorisme – som vi ved er Det britiske Imperium, der opererer under diverse flag – var talsperson for det russiske Udenrigsministerium, Maria Zakharova, ligefrem: »Man kan ikke støtte terrorister i én del af verden uden at forvente, de også dukker op i en anden.«

Rusland og Kina fortsætter med at spille deres rolle i at gå op imod dette vanvid, og bygge et Nyt Paradigme baseret på en mission for menneskeheden, der udfolder sig omkring win-win-samarbejde om grundlæggende forskning så som rumforskning, og samstemmende store infrastrukturprojekter her på planeten Jord.

Men for at det skal lykkes, må USA bringes med ombord i dette Nye Paradigme. Til en begyndelse må de nazister, der ønsker at forvandle USA til en koncentrationslejr, afsløres som det, de er – lige fra FBI-hooligans, til Obamas drabsmaskine og til Wall Street-bankerne, der har folkemord i deres kølvand. At give dem en stærkt forsinket blodtud er en god måde at få humøret op og genoplive optimisme på.

Dernæst må landet genoprette sin fornemmelse for national mission omkring NASA's rumprogram, med Kesha Rogers' kampagne som spydspids for vore bestræbelser i denne retning. Dette vil gengive folk ikke alene produktive jobs, men selve deres fornemmelse for mening og menneskelig identitet. Og det er en kraft, som Det britiske Imperium ikke kan håndtere.